75STE JAARGANG No. 9911 VRIJDAG 5 SEPTEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Surinaamse pers over de verkiezingen op de Antillen

Paramaribo. — Enkele Surinaamse dagbladen hebben gereageerd op de verkiezingen in de Nederlandse Antillen.

Zo schreef „Het Nieuws":

Nu de regerende coalitie op de Antillen de verkiezingen heeft gewonnen, zij het dan ook met de minimale meerderheid van een enkele zetel hetgeen een wankele meerderheid kan blijken te zijn, krijgt de Surinaamse regering twee problemen aan het hoofd.

Het eerste is wijziging van het Statuut, waarvan de Democraten een prestige kwestie hebben gemaakt. Suriname zal hierin betrokken worden.

Deze materie valt nog niet te overzien. Het zou best kunnen dat Suriname direkt kan meegaan met wat de Antillen zullen blijken te verlangen. Maar het zou ook kunnen dat Suriname niet van de partij wil zijn.

Het tweede probleem is de positie der Surinamers op de Antillen en de kwestie van een Surinaamse vertegenwoordiging. Hier zal eindelijk wat aan gedaan moeten worden. De Surinamers op de Antillen zijn weliswaar vrij te handelen zoals zij zelf verkiezen, maar men is het er nu wel over eens dat zij in een niet gemakkelijke positie geraakt zijn. De regering kan dit niet zonder meer onverschillig blijven.

„Nieuw Suriname" schreef:

Wat velen verwacht hadden is thans gebeurd. De regerings-partijen, de democraten en de Partido Patriotico Arubano hebben de verkiezingsstrijd op de Nederlandse Antillen gewonnen.

Van de 22 zetels veroverden zij 12. Hoewel de regeringspartij slechts over een heel kleine meerderheid in de Staten beschikt nemen wij aan dat deze een hechte is.

Het volk op de Nederlandse Antillen heeft in elk geval op duidelijke wijze gedemonstreerd dat het de consequenties van de inzet van de verkiezingen namelijk de wijziging van het Statuut voor het koninkrijk der Nederlanden in het bijzonder met betrekking tot de positie van de gouverneur aanvaardt.

Eerder schreven wij dat Suriname daarbij onontkoombaar zal worden betrokken als partner in het driedelig koninkrijk. Het staat voor ons vast dat ingeval Nederland zich in deze op een strak standpunt stelt de huidige machthebbers op de Nederlandse Antillen, gezien het verleden, niet zullen aarzelen hunnerzijds deze kwestie tot het uiterste toe op de spits te drijven.

De vraag rijst nu welk standpunt Suriname in deze zal innemen. Het is te verwachten dat de Antilliaanse regering haar uiterste best zal doen om Suriname op haar hand te krijgen.

Toen de uitzettingskwestie De Wit op een bepaald moment een climax bereikte vloog minister-president Jonckheer naar Suriname met de kennelijke bedoeling om de toenmalige Surinaamse regering voor zich te winnen.

Hoe men ook tegenover de politiek van de overwinnende partijen mag staan, toegegeven mag worden dat zij tot dusverre het politiek spel goed hebben gespeeld.

Hoe Suriname ook mag denken over de al of niet wijziging van het Statuut nu dient het thans rekening te houden met het feit dat de Antilliaanse regering met de uitspraak der kiezers waarbij juist deze regeringspartijen vooruit zijn gegaan wat stemmen aantal betreft sterker staat dan voorheen.

Ondanks deze wetenschap is de positie van Suriname als onpartijdige partner in de strijd tussen de Nederlandse en de Ned. Antilliaanse regering de sterke bemiddelaar. Veel wijsheid en takt zal van Suriname in deze worden geëist.

Hoe het ook moge zijn met de uitspraak der kiezers op de Ned. Antillen is het Statuut voor het koninkrijk der Nederlanden in de branding gekomen.

„Suriname" schreef:

De stembusuitslag op de Antillen kan ons niet onverschillig laten. Nu de Democraten weer gewonnen hebben kan worden verwacht, dat wijziging van het Statuut spoedig aan de orde zal komen, terwijl ook de zaak De Wit, die tot koninkrijkszaak is gemaakt, weer aan het rollen zal worden gebracht.

Wat intern in de Antillen zal gebeuren, is een zaak die ons niet aangaat, tenzij Surinamers hierbij betrokken worden.

De kwestie van Statuutwijziging is echter een waarvan wij ons goed rekenschap moeten geven. De wijzigingen die de Antillen op het oog hebben, betreffen o.a. de positie van de goeverneur. Het is bekend, dat er conflicten met opeenvolgende goeverneurs op de Antillen zijn geweest. Het laatst in verband met de kwestie De Wit.

Suriname zal zich dus moeten beraden op deze aangelegenheden. Voor zover ons bekend, bestaat er hier momenteel geen behoefte aan ingrijpende wijzigingen in het Statuut. Waar zij echter door de Antillen aan de orde zullen worden gesteld, zullen wij ons moeten voorbereiden.

Wat de kwestie De Wit betreft, kan verwacht worden dat de Antilliaanse regering meer dan ooit zal proberen deze journalist uit Curaçao te krijgen. Dit zal nieuwe stof tot conflicten geven.

Suriname zou in deze een bemiddelende rol kunnen spelen.

Het dagblad „De West" had zich alsnog van commentaar onthouden.

H.M. de Koningin en Prins Bernhard in een ongedwongen gesprek met de Australische minister van buitenlandse zaken R. G. Casey, die onlangs op het paleis Soestdijk de lunch gebruikte.

— AMERIKA zal Nationalistisch Chinese eilanden verdedigen —

SOVJET-UNIE zal niet werkeloos kunnen blijven toezien, aldus PRAWDA

New Port (Rhode Island). — Minister Dulles heeft na een onderhoud met president Eisenhower aan de pers meegedeeld, dat hij door het Amerikaanse staatshoofd gemachtigd is te verklaren, dat de president niet zou aarzelen Amerikaanse strijdkrachten te gebruiken voor de verdediging van de nationalistische kusteilanden, indien hij oordeelde, dat deze maatregel nodig is voor de veiligheid van Formosa.

Dulles voegde hieraan toe, dat Eisenhower niet zou aarzelen tot de slotsom te komen, dat Formosa — het voornaamste nationalistische bolwerk — bedreigd wordt, indien de Chinese communisten Quemoy, Matsoe of de andere kusteilanden, in handen van de regering van Tsjiang Kai-Sjek, zouden aanvallen.

Dulles merkte nochtans op, dat Eisenhower nog niet tot deze conclusie is gekomen, rekening houdend met de bevoegdheid, die hem door het Congres verleend is voor de verdediging van Formosa.

Indien de president zou beslissen, dat Formosa bedreigd wordt, aldus minister Dulles, zal hij overgaan tot maatregelen, die zowel opportuun als doeltreffend zijn.

Dulles zei tenslotte, dat ondanks de aanhoudende beschieting van de nationalistische eilanden door de communisten en het door dezen kenbaar gemaakte voornemen om spoedig een invasie te betrachten, de Verenigde Staten de hoop niet hebben opgegeven, dat de communistische regering „niet zover zal gaan om het verlangen van de mensheid naar vrede te tarten".

Minister Dulles bracht gistermorgen een bliksembezoek aan New Port, in de Amerikaanse staat Rhode Island, waar Eisenhower zijn vakantie doorbrengt. Dulles keerde in de middag naar Washington terug.

De Amerikaanse Democratische senator Wayne Morse heeft gisteravond geëist, dat het Amerikaanse Congres in spoedzitting bijeenkomt om president Eisenhower en diens minister van buitenlandse zaken, Dulles, te controleren in hun, door Morse gevaarlijk geachte buitenlandse politiek.

Bovendien dient, volgens Morse, de president de gehele kwestie Formosa ter sprake te brengen in de Verenigde Naties.

Het blad van de communistische partij van de Sowjet-Unie, de „Prawda", schrijft, dat de Sowjet-Unie niet werkeloos kan blijven toezien, indien er dingen gebeuren, aan de grens of op het grondgebied van haar grote „bondgenoot", communistisch China.

De „Prawda" zegt dit, aldus Tass, in een commentaar over de huidige spanning in de Straat van Formosa.

Het Engelse liberale dagblad „Manchester Guardian" schrijft over de verklaring van Dulles ten aanzien van Quemoy en Matsoe, dat deze verklaring voldoende is om de beste vrienden van Amerika tot wanhoop te brengen. Het blad noemt de verklaring niet alleen vaag en nevelig, maar zegt, dat indien de voornaamste bewoordingen iets willen zeggen, zij dan betekenen, dat de Verenigde Staten bereid zijn een wereldoorlog te beginnen om deze eilandengroep.

Overigens is het blad van mening, dat de Amerikaanse militaire macht niet kan hopen Quemoy te redden.

De achttienjarige Prinses Huzina van Irak wordt genoemd als de toekomstige gemalin van Koning Hoessein van Jordanië. De Prinses heeft juist haar studie voltooid op een internaat in Zwitserland. Haar Zwitserse vriendinnen zeggen. dat haar huwelijk met Koning Hoessein in het begin van het volgend jaar is te verwachten.

ENGELAND zal uitbreiding der Chinese territoriale wateren niet erkennen

Ook de Verenigde Staten zullen zich aan drie-mijls-zone houden

Londen. — Uit Gezaghebbende Britse Bron wordt vernomen, dat Engeland de uitbreiding der Chinese territoriale wateren tot twaalf mijl niet zal erkennen, daar dit een eenzijdig besluit is dat geen geldigheid heeft op grond van het internationale recht.

Washington. — Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft vandaag verklaard, dat het besluit van de regering van Communistisch China om de grens van haar territoriale wateren uit te breiden tot 12 zeemijlen en deze gens ook te laten gelden voor de kusteilanden, die door de Chinese Nationalisten bezet zijn, alsmede de Pescadoren en Formosa „een evidente poging" van de communistische leiders is „om hun agressieve oogmerken te camoufleren".

Communistisch China — aldus de woordvoerder — heeft altijd Formosa, de Pescadoren en de kusteilanden opgeeist, maar kon hen nimmer onder controle stellen.

De woordvoerder voegde eraan toe, dat de Verenigde Staten generlei maatregel erkennen om de territoriale wateren van welke staat ook tot 12 mijl te verruimen. De Verenigde Staten houden zich uitsluitend aan de drie-mijlszone.

De permanente commissie van het Chinese communistische parlement heeft vandaag te Peking het besluit der regering tot vasselling van de nieuwe grens der Chinese territoriale wateren op 12 zeemijlen bekrachtigd, aldus het persbureau Nieuw China.

In een regeringsverklaring wordt gezegd, dat de nieuwe grens zal gelden voor „alle gebieden van de volksrepubliek", dus ook voor Formosa en alle andere eilanden die aan China behoren.

De regering van Peking geeft voorts opnieuw uiting aan haar voornemen Formosa en de naburige eilanden met alle mogelijke middelen en op een geschikt tijdstip te „bevrijden". Dit is een zuiver Chinese binnenlandse aangelegenheid en buitenlandse inmenging zal niet worden geduld, aldus de verklaring.

De uitbreiding van drie tot twaalf mijl betekent, dat Quemoy en Matsoe, de door de Naionalistische Chinezen bezette eilanden voor de kust, welke de laatste tijd door de communisten zwaar zijn beschoten, binnen de territoriale wateren komen te liggen.

In de Chinese verklaring wordt nog gezegd, dat geen enkel buitenlandse oorlogsschip of militair vliegtuig in het gebied van de territoriale wateren mag komen. De Amerikaanse strijdkrachten die Formosa en de naburige Penghoe-eilanden bezetten, maken inbreuk op de territoriale onschendbaarheid en soevereiniteit van de Chinese volksrepubliek, zo wordt gezegd.

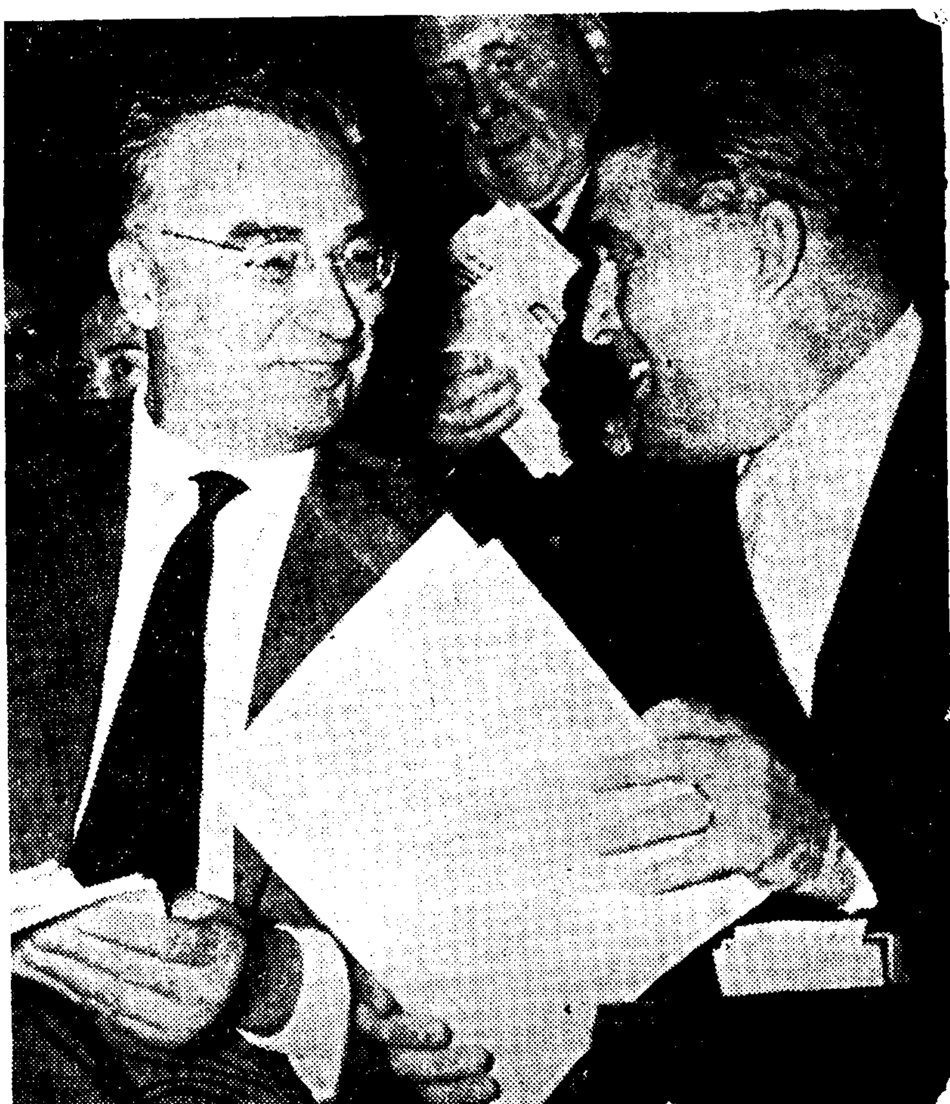
Executie van JIM WILSON uitgesteld

Montgomery (Alabama). — De executie van de 55-jarige kleurling Jimmy Wilson, welke vandaag op de elektrische stoel zou geschieden, is voor onbepaalde tijd uitgesteld.

Wilson was ter dood veroordeeld wegens het beroven van een blanke vrouw. Hij had nog geen twee dollar gestolen. In de staat Alabama kan beroving met de dood worden bestraft, ongeacht het gestolen bedrag.

BANG - JENSEN tekent beroep aan bij de V.N.

New York. — De Deense V.N.-functionaris Bang Jensen, die vorige maand na een geschil met secretaris-generaal Hammarskjoeld werd ontslagen, heeft protest aangetekend bij het hof van beroep der Ver. Naties. Aan een verslaggever Van Reuter vertelde Bang Jensen dat hij niet speciaal tegen zijn ontslag ageerde maar tegen Hammarskjoeld die hem niet de verschuldigde procesvoering had toegestaan. Hij hoopt dat men in november zijn klacht in behandeling zal nemen, waarna hij in mei van het volgende jaar mogelijk een beroep tegen zijn ontslag zal indienen. Bang-Jensen verklaarde de voorts dat men onjuist over zijn zaak was voorgelicht en dat er ernstige onregelmatigheden waren geweest. —

Dezer dagen werd het ruimtevaart-kongres te Amsterdam gesloten. Werner von Braun was een der laatsten, die het woord voerde in de aula van de Gemeente Universiteit te Amsterdam. Na zijn rede was hij direkt in druk gesprek met de Russische geleerde Sedov (links).

N.R.C. naar aanleiding van Antiliaanse verkiezingen:

Formulering van gewenste wijzigingen in Statuut nodig

Den Haag. — Naar aanleiding van de verkiezingen in de Ned. Antillen neemt de Nieuwe Rotterdamse Courant in een hoofdartikel aan „dat de meerderheid van de Antilliaanse bevolking zich achter de tot dusver gevolgde politieke gedragslijn heeft geschaard".

De NRC analyseert de uitslagen op Curaçao en Aruba en merkt vervolgens op:

In de wijze waarop de afgelopen jaren binnen Koninkrijksverband werd samengewerkt zal ten gevolge van deze verkiezingsuitslag wel weinig verandering verwacht mogen worden. De binnen de regering samenwerkende groepen vormen een coalitie van progressieve partijen, die wellicht veel goeds voor de Ned. Antillen tot stand zou kunnen brengen, ware het niet dat men de indruk kreeg alsof de concentratie van de aandacht op de werkelijke problemen verminderd werd als gevolg van een te sterke belangstelling voor prestigekwesties. Wij willen daar niet andermaal over uitweiden. De situatie wat dit betreft mag als genoegzaam bekend worden verondersteld.

Een van de kernpunten uit het beleid is in elk geval geweest het probleem van de voorgenomen uitzetting van de hoofdredacteur van het blad Beurs- en Nieuwsberichten met alles wat daarmee samenhing en op dit punt mag dus vermoedelijk in de toekomst nauwelijks enige ontspanning worden verwacht. Wij beschouwen dit als teleurstellend voor de Ned. Antillen zowel als voor een goede gang van zaken binnen het koninkrijk.

De omschrijving van het doel der verkiezingen, zoals premier Jonckheer die indertijd in zijn radiotoespraak voor de verkiezingen gaf, acht het blad volkomen juist en „het zou een alleszins concrete doelstelling zijn geweest, had niet dezelfde Antilliaanse regering de kiezers zorgvuldig onthouden hetgeen er naar haar oordeel dan werkelijk aan het Statuut mankeert.

De NRC besluit: Intussen, zoals de zaken thans staan, mag naar het ons voorkomt, nauwelijks worden verwacht, dat de Nederlandse en Surinaamse regeringen een gesprek over de herziening van het Statuut op enigerlei wijze in de weg zullen staan. Indien de Antilliaanse regering een dergelijk gesprek zou aanvragen, zou het volkomen in overeenstemming zijn met hetgeen indertijd door wijlen prof. Kernkamp over een mogelijkheid van wijziging van het Statuut is gezegd, de discussie over dit Statuut te beginnen.

Het enige wat wij dan wel hopen is, dat de Antilliaanse autoriteiten nauwkeuriger dan tot dusver het geval placht te zijn, formuleren hetgeen er uit het Statuut zou moeten worden geschrapt dan wel herzien of aangevuld.

Het is namelijk gemakkelijker de massa bepaalde suggesties omtrent een de zelfstandigheid beperkende hantering van een opperste grondwet van het koninkrijk bij te brengen, dan in positieve zin aan te geven hoe een bevredigende samenwerking binnen koninkrijksverband tot stand kan worden gebracht. Vertrouwen blijft bovendien een onmisbare basis waarop een dergelijke samenwerking moet worden verwezenlijkt en de wilde sprongen van de Antilliaanse autoriteiten gedurende de afgelopen jaren hebben dit vertrouwen hier te lande bepaald niet doen toenemen. Men kan slechts hopen, dat wij hieromtrent in de naaste toekomst iets optimistischer geluid kunnen laten horen.

Communisten hielden te PARIJS betogingen tegen nieuwe FRANSE grondwet

Parijs. — Aanhangers van uiterst linkse groeperingen, in het bijzonder van de communistische partij, hebben vandaag te Parijs betogingen gehouden tegen de voorgenomen nieuwe Franse constitutie.

In een Rode-Kruispost op de Place de la Republique werden vijftien gewonden na vechtpartijen verzorgd.

In de Rue Turbigo, niet ver van de Place de la Republique, waar de vechtpartijen het hevigst waren, moest de politie van traangas gebruik maken. De Rue Beaubourg vertoonde na de relletjes een trieste aanblik: de sraatweg is opengebroken en overal lagen glasscherven verspreid van verbrijzelde ruiten en omvergeworpen auto's.

Generaal De Gaulle heeft in een toespraak op de Place de la Republique te Parijs, de Fransen opgewekt bij het referendum van 28 september „ja" te zeggen op de nieuwe grondwet.

Politie en brandweer hadden een kordon om het plein gelegd en op balkons en voor ramen hadden rechercheurs post gevat.

Op de Place de la Republique hadden zich ongeveer 100.000 mensen verzameld. De menigte gaf op luide en enthousiaste wijze uiting aan haar instemming met De Gaulles rede.

Bij de betogingen werden 24 politiemannen gewond. Zes van hen zijn in een ziekenhuis opgenomen.

Volgens de eerste berichten, aldus de politie, zijn er onder de betogers een stuk of tachtig gewonden gevallen. Negentig waren voor identiteitscontrole opgebracht.

VERKIEZINGEN in CHILI

Santiago. — Officieel is te Santiago de Chile bekendgemaakt, dat senator Jorge Alessandri bij de gisteren in Chili gehouden presidentsverkiezingen heeft gezegevierd.

Alessandri behaalde een voorsprong van bijna 32.000 stemmen op zijn naaste concurrent, Allende. Uit enkele kleine plaatsen worden de de resultaten nog verwacht, maar deze brengen generlei wijziging in de einduitslag.

Logboek van „Hugo de Groot" niet opgevist

Coruna. — Het blijkt, dat het Logboek van het op 14 augustus verongelukte-KLM-toestel „Hugo de Groot" niet aan boord van de Spaanse Treiler „Perion" is.

De schipper van het vaartuig deelde het legertje journalisten, dat de aankomst van de Treiler in Coruna stond af te wachten, mee, dat de bemanning van zijn schip geen enkel document of voorwerp van het verongelukte vliegtuig heeft opgevist. Zoals bekend is werd kort na de ramp met het vliegtuig bekend gemaakt, dat de „Perlon" het Logboek van de „Hugo de Groot" zou hebben opgevist, maar dat het schip opdracht had van de rederij niet eerder naar Spanje terug te keren dan nadat het de vistocht normaal had volbracht.

Verkiezingen in CUBA op 3 november

Havanna. — President Batista van Cuba heeft in een radiorede bekendgemaakt, dat op 3 november algemene verkiezingen zullen worden gehouden. Dan zou zij uitgemaakt worden wie zijn opvolger zal zijn.

CURAÇAOSE Jeugdomroep adopteerde de „MARON” van de K.N.S.M.

Tijdens een gezellig samenzijn aan boord van het motorschip „Maron” van de K.N.S.M., welk schip in november vorig jaar in de vaart kwam, werd dit snelle vaartuig woensdagmiddag geadopteerd door de Curaçaose Jeugdomroep. Behalve kapitein Korver, de gezagvoerder van de „Maron”, waren hierbij aanwezig de heer C. G. Grootens, voorzitter van de Curom; ds W. Kraan, koopvaardijpredikant op Curaçao (tevens medewerker aan de Koopvaardijprogramma's van de Curom); de heer Auke Cloo, Curom-programmaleider; de heer C. B. H. Stal, hoofd algemene zaken van het KNSM-kantoor te Willemstad, en een groot aantal konsuls onder leiding van mevr. T. Rozendal, hoofdkonsul der Jeugdomroep. Tijdens de bandopnamen, welke van deze adoptie werd vervaardigd, bleek het, dat voor de eerste maal door de Nevas (het orgaan in Nederland, dat het adopteren van koopvaardijschepen regelt) was goed gevonden, dat een schip werd geadopteerd door een andere instelling dan een schoolinrichting. De kapitein Korver bleek over deze adoptie zeer enthousiast en was al dadelijk een voortreffelijk gastheer, die de scholieren alles vertelde van het fraaie schip en persoonlijk de aanwezigen rondleidde.

Curom - nieuwtjes

Tailleur

De laatste weken is de Curom ontelbare malen benaderd over de vraag: komt Max Tailleur nog voor jullie microfoon? Enkele uren na aankomst van Max op Curaçao hebben wij hem benaderd voor een of meer uitzendingen ,maar het bleek niet mogelijk het schema der uitvoeringen uit te breiden. Tijdens de gala-avond in het hotel Curaçao Intercontinental hebben wij echter opnamen gemaakt, welke zullen worden uitgezonden in het programma (wij zeggen met Tailleur: we willen geen reclame maken) van een bepaalde gloeilampenfabriek....

Groeten

Er zijn deze Zondag geen groeten uit Nederland van aldaar studerende Antillianen.

Boekenkwartier

In het boekenkwartier van Zondagavond kan worden beluisterd een bespreking van Hans Martin's „De Werf” door drs. Nelissen.

Hoorspel

Om negen uur Zondagavond het hoorspel „Even schuilen” van Leon Povel; dit betreft een eigen opname (Toneelgroep '58).

De Sputnik - Show

Willemstad. — Naar aanleiding van de Sputnik-show die zondag as. in Chobolobo wordt gehouden, verzocht men ons mede te delen, dat de dames, die niet in sac-dresses gekleed zijn, uiteraard de toegang niet zal worden ontzegd, doch dat deze dames niet kunnen deelnemen aan de show en aan de verkiezing van „Best Styled Woman of Curaçao”.

Nogmaals wordt het publiek eraan herinnerd, dat de jury bestaat uit zes modisten, die volgens een puntensysteem de prijzen zullen toekennen. Deze show, waaraan een nauwkeurige voorbereiding voorafging, begint om tien uur des morgens en duurt tot twaalf uur 's avonds.

VAN HET FILMDOEK

„ODONGO”

Afrika, een geliefd land voor avonturenfilms, moest het ditmaal weer ontgelden, toen de ,Columbia Pictures Rhonda Fleming en Mac Donald Carey en een hele staf van andere artiesten en camera-mensen er naar toe bracht om de opnamen te maken voor de film „Odongo”. Gevechten met inlanders, ten rechte en ten onrechte, duels met monsterkrokodillen, en gevechten met de liefde, wijken geen moment van het witte doek af. MacDonald Carey vervult hierin de rol van een man, die op groot wild jaagt in de Afrikaanse binnenlanden. De jonge Juma, een inlandse jongen, die tezamen met Victor Mature en Janet Leigh een voorname rol speelde in „Safari”, blinkt wederom uit. Director is John Gilling. Dit week-end draait deze film in West-End.

„THE DEVIL'S HAIRPIN”

As. week-end draait er in het Cinelandia-theater de film ,The Devil's Hairpin”, die het roekeloze en onrustige leven van autocoureurs behandelt. Het spel der akteurs is zo volkomen, dat de toeschouwers geheel worden medegenomen achter het stuur der voortstormende race-monsters. Natuurlijk ontbreekt ook hier het element ,love” niet. Cornel Wilde, de hoofdrolvertolker, ondervindt geregeld hevige tegenstand van zijn meisje en zijn moeder als hij in training is voor de een of andere race. Ook van zijn tegenstanders krijgt hij konkurrentie en als zijn vakmanschap een bedreiging begint te vormen voor de andere top-coureurs, probeert men hem op unfaire manier uit te schakelen. Maar verder vertellen van de film zou ook unfair wezen.

In de hoofdrollen: Cornel Wilde, Jeane Wallace en Larry Pennell.

„I MARRIED A WOMAN”

Een der beste komedies van het jaar, dat op het witte doek wordt vertoond, as. week-end in het Roxy-theater, is ongetwijfeld „I married a woman”. De hoofdrollen worden vertolkt door George Gobel, een populaire televisie-ster in Amerika; Diana Dors, de Engelse Marilyn Monroe; Adolphe Menjou, en nog vele anderen, w.o. Nita Talbot en Royee Landis.

George Gobel, een komiek van de bovenste plank, speelt de rol van een reklame-man, die belast is met de organisatie van een schoonheidskonkours (voor dames), ,Miss Luxenberg Beer”, voor een industriële firma. In deze film is Diana Dors een ex-,Miss Luxenberg Beer”, de echtgenote van Gobel, de reklame-man.

De meest gracieuze momenten in de film komen voor, wanneer Gobel zich genoodzaakt ziet een nieuwe reklame-aktie voor Luxenberg op touw te zetten en hierdoor weinig tijd ter beschikking kan stellen voor vrouw lief. De echtelijke ruzie loopt op zekere dag zo hoog, dat een echtscheiding niet meer vermeden kan worden. Het einde van het liedje is, dat men in plaats van een Miss Luxenberg, een Mrs. Luxenberg krijgt, in de vorm van een Diana Dors.

De verkiezing is weer achter de rug.

Het resultaat van 5490 stemmen, hetgeen een groei betekent van 24% ten opzichte van de verkiezing in 1955, is een bewijs dat het beleid door de K.V.P. gevoerd volledig wordt goedgekeurd en dat zeer velen in den lande met de partij sympathiseren en deze steunen.

Om deze redenen wenst het Bestuur zijn grote erkentelijkheid uit te spreken aan eenieder afzonderlijk en aan allen gezamenlijk die op enigerlei wijze, gedurende de campagne, tijdens de geslaagde optocht op 1 September zelf de partij hebben bijgestaan. De belangenloze, spontane en effectieve hulp van zovelen, heeft het bestuur gesterkt in zijn overtuiging om 's Lands belang op de bekende wijze te blijven behartigen.

Het bestuur geeft de verzekering dat spoedig met intensieve voorbereiding van de Eilandsraadverkiezing wordt aangevangen. Het spreekt de verwachting uit dat ook dan op aller even enthousiaste medewerking kan worden gerekend.

Het Bestuur van de K.V.P.
E. J. MORKOS
Voorzitter.

Lezing over Edelstenen en Porceleinen voor leden C.C.V.V.

Willemstad. — In de bovenzaal van het nieuwe gebouw van Spritzer & Fuhrmann aan het Helfrichplein werd gisteravond een lezing over Edelstenen en Porcelein gehouden voor de leden van de C.C.V.V. door de heer Sweers. De heer Levison gaf een korte inleiding, waarna hij het woord gaf aan de heer Sweers, die een zeer gedetailleerde uiteenzetting gaf over juwelen en porcelein, hetgeen bij de in groten getale aanwezige dames van het C.C.V.V. zeer werd gewaardeerd.

Tijdens de pauze toonde firma Spritzer & Fuhrmann zich een uitstekend gastheer en trakteerde de dames op een heerlijke kop koffie met gebak, terwijl na afloop het serveerblaadje, nogeens rondging met 'n koele dronk.

Studieopdracht voor de heer H. LUIDENS

Willemstad. — Door de regering is voorlopig voor de duur van twee jaren aan de heer H. P. Luidens, hoofdagent van politie alhier, een studie-opdracht verstrekt teneinde zijn rechtsstudie aan de Rijksuniversiteit te Utrecht voort te zetten.

Zoals bekend werd in 1956 de heer Luidens een studie-opdracht verleend om tot opleiding van hogere politieambtenaren aan het Rijksinstituut te Hilversum te volgen. Deze kursus werd door de heer Luidens op 9 juli 1958 met goed gevolg voltooid.

Antilliaanse ministers stellen portefeuilles ter beschikking

Willemstad. — De ministers der Nederlandse Antillen hebben heden aan Zijne Excellentie de Gouverneur bericht, ingevolge art. 39, eerste lid der staatsregeling, met ingang van 22 september 1958 hun portefeuilles ter beschikking te stellen.

Zij verklaarden zich tevens bereid met Zijne Excellentie te blijven samenwerken, zolang hun opvolgers, na de 22e september 1958, niet benoemd en beëdigd zijn.

Het ligt in de lijn der verwachting, dat Zijne Excellentie de Gouverneur spoedig een kabinetsformateur zal aanwijzen.

C.V.V. WILLEMSTAD organiseert OUDE VLEK - TOERNOOI

Willemstad. — Met medewerking van de Hr. P. Vlek uit Delft en de vertegenwoordiger van de OUDE VLEK producten, de Hr. M. v. Wilpen, organiseert de C.V.V. Willemstad wederom dit jaar het traditionele OUDE VLEK veteranentoernooi.

Voor insiders behoeft dit geen nader betoog, daar deze reeds weten dat gedurende een tweetal Zondagen op de Vredeberg Koning Voetbal zijn welwillende blik zal laten gaan over een paar prachtige veteranenwedstrijden.

Tengevolge van het feit dat vele actieve leden, die enkele jaren geleden nog te jong waren om mee te doen, maar inmiddels ook enkele jaartjes ouder zijn geworden doch de voetbalschoenen nog niet aan de wilgen hebben gehangen, is dit veteranen-voetbal de laatste tijd enorm in belangstelling gestegen, daar door deze aanwinst het peil van de wedstrijden ook steeg, hoewel — dat moet ons eerlijk van het hart-er soms dermate goed en fel wordt gespeeld, dat dit in feite geen veteranenvoetbal meer genoemd kan worden.

Een misser, een slipper, een botsing, de kenmerken van een veteranen-wedstrijd, welke vaak de hilariteit van het publiek op een sportieve wijze konden opwekken, komen nog maar sporadisch voor. Echter het spelpeil is gestegen, terwijl de wedstrijden gelukkig ook altijd een sportief verloop hebben.

Vorig jaar wist de organiserende vereniging de sterrenploeg van Asiento te weerstaan en de OUDE VLEK-beker in hun kast te pronk te zetten.

Het komende toernooi liggen de kansen veel meer verdeeld. In de voorronde komen reeds de twee rivalen Asiento en Willemstad tegen elkaar uit, doch ook de twee andere deelnemende ploegen n.l. C.P.N. en H.O.C. zijn dit jaar absoluut niet kansloos, daar deze beide elftallen aanzienlijk in kracht hebben gewonnen, de eerste ploeg door aanwinst en de tweede tengevolge van meer routine, hoewel de ploeg over het algemeen uit wat jongere spelers bestaat.

In totaal zullen er vier wedstrijden worden gespeeld, allemaal op het Willemstad-terrein. A.s. Zondag 7 september wordt om half vier gestart met de wedstrijd tussen C.P.N. en H.O.C. en om vijf uur komen de ploegen van Asiento en Willemstad tegen elkaar in het veld.

De eerste wedstrijd zal geleid worden door Hr. Jaap Hoffman en de tweede door Hr. Kees Blom. Beide scheidsrechters hebben hun sporen op dit gebied voldoende verdiend. Wij kunnen ons dit jaar absoluut niet aan voorspellingen wagen en zullen dit dan ook niet doen. Volgende week Zondag 14 september wordt dan eerst om half vier de verliezersronde gespeeld en om vijf uur de grote Finale tussen de twee winnaars van a.s. Zondag. Hierna, ja hierna volgt dan de prijsuitreiking met het beroemde OUDE VLEK- festijn, naar alle spelers en belangstellenden dan gezamenlijk onder een gezellige kout en dronk enkele uren blijven nakaarten.

Wij wensen alle ploegen al het mogelijk succes toe en de organiserende vereniging Willemstad, dat zij straks wederom op een buitengewoon sportief geslaagd toernooi kan mogen terug zien.

Philippijnen zullen verplichtingen tegenover V.S. nakomen

Manila. — President Carlos Garcia heeft besloten de toestand van waakzaamheid in de Philippijnen af te kondigen en aangekondigd, dat zijn land zijn verplichtingen, met name die welke voortvloeien uit het met de Verenigde Staten gesloten verdrag betreffende de Straat van Formosa, zal nakomen.

In een verklaring, die gepubliceerd werd na een lange bespreking van de situatie in het Verre Oosten met de nationale Veiligheidsraad, deelde president Garcia mede, dat de positie van de Philippijnen dezelfde is gebleven als die, welke werd uitgestippeld door het parlement in 1955, toen president Eisenhower aankondigde, vastbesloten te zijn Formosa te verdedigen.

Inmiddels valt uit de verklaring van Garcia niet duidelijk te lezen, of de Philippijnen automatisch gewikkeld zouden worden in een conflict, dat met betrekking tot Quemoy tussen de Verenigde Staten en Communistische China zou kunnen ontstaan.

Nieuwe HEINEKENS brouwerij in gebruik gesteld

's-Hertogenbosch. — Z.K.H. de Prins der Nederlanden heeft in 's-Hertogenbosch de nieuwe Heinekens brouwerij officieel in gebruik gesteld. Het is de negentiende brouwerij, die door het Heinekens concern ter wereld geopend wordt en tevens de grootste, die ooit in West-Europa ineens gebouwd is.

Het nieuwe bedrijf heeft een brouwcapaciteit, die groot genoeg is om iedere Nederlandse ingezetene jaarlijks van achttien glazen bier te voorzien.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
kantoor open 07.00 — 23.00 tel. 2307; J. Kokshoorn 23.30 — 07.00 tel. 2470, b.g.g. tel. 2400

Personeel Afdeling:

J. A. Ossenkopp Ala Blancaweg 29, Damacor tel: 36118

B. g. g. tel: 2400

Materialen Dienst.

J.W. Harmens tel. 4394.

C.S.M.

Rederij-Scheepsagentschappen.

E. v.d. Werf tel. 3101 na 23.00.

Dok Afdeling:

16.30 — 1.00 tel. 2276|2098; van 1.00 — 07.30 H. Ruytenberg tel. 3938.

Theater Asiento:
Geen Voorstelling:

DE CURACAOSCHE RADIO VERENIGING

nodigt haar leden uit tot een ALGEMENE LEDENVERGADERING op Maandag 15 September des avonds om 8 uur in het CULTUUR CENTRUM.

—

AGENDA:

1. OPENING EN NOTULEN
2. BESTUURSMEDEDELINGEN
3. RONDVRAAG EN SLUITING.

HET BESTUUR

Amerikaanse duikboten zullen in 1960 „Polaris”-projectiel in gebruik hebben

Chicago. — De Amerikaanse strijdkrachten zullen in 1960 het ballitische projectiel polaris dat door een duikboot onder water kan worden afgeschoten in gebruik hebben, dit heeft admiraal James Russell, plaatsvervangend hoofd voor marine-operaties, op een bijeenkomst te Chicago meegedeeld.

De polaris zal een atoomkop ongeveer 2.400 km ver kunnen dragen. Dit is dezelfde reikwijdte als van de „Jupiter” en de „Thor”, die respectievelijk door het leger en de luchtmacht zijn gemaakt.

Admiraal Russell zei, dat duikboten van de grootte van de huidige atoomduikboten in staat zullen zijn een nogal groot aantal polaris-projectielen mee te nemen. —

PAUS dringt aan op Aposto[lisch werk] in ZUID-AMERIKA

Castel Gandolo. — In zijn zo[mer]verblijf van Castel Gandolfo [heeft] de heilige Vader zaterdag jl. de [deel]nemers aan het tweede internat[ionale] kongres der Derde Orde van de [hei]lige Dominicus ontvangen en [...] over hen niet alleen zijn grote [bewon]dering voor het apostolisch we[rk van] de orde uitgedrukt maar ook e[en] roep op de leken gedaan om mede te werken aan het apo[stolaat] in Zuid-Amerika, waar het [...] door de opmars van de sek[ten en] door het communisme zo zwaar bedreigd.

In het bijzonder heeft de [H.] Vader zijn gehoor aanbevolen [het apostolaatswerk onder de volkeren [van] Azië, Afrika en van Zuid-Am[erika] waarover hij al in 1957 had g[espro]ken. Het ingrijpen in die gebie[den] zo zeide de Paus — door een [...]liek, aktief en vastbesloten leke[ndom] wordt hoe langer hoe meer n[...]

Madrileense impressies

II

Wanneer de Antillianen en de Nederlander het avondeten al geruime tijd achter de rug hebben begint de Madrileen zich klaar te maken voor zijn „cena". Dat kan hij dan nog op zijn dooie gemak doen want de laatste avondvoorstellingen van bioscopen en theaters beginnen niet voor elf uur 's avonds.

Het is overigens merkwaardig, dat de schouwburgen dagelijks tweemaal een toneelstuk opvoeren. Men zou dit allerminst verwachten van een volk, dat de naam heeft gemakzuchtig te zijn. In Nederland heb je alleen zondags twee opvoeringen en dan nog met een fikse pauze er tussen: twee uur 's middags en acht uur 's avonds Van de Spaanse acteurs wordt kennelijk veel meer gevergd.

Trouwens, wie de Spaanse dansers en danseressen wel eens in actie gezien heeft, zal zich ook wel afgevraagd hebben hoe zij aan zulk een bewonderenswaardig uithoudingsvermogen komen! Ik kan niet begrijpen, dat er mensen zijn die niet meegesleept worden door de geestdrift, de gratie en de overgave van de Spaanse danseressen. Wel kan ik mij voorstellen dat men niet altijd in stemming is om elegische zangen aan te horen, waarin duidelijk een moorse invloed valt te onderkennen, maar aan de andere kant hebben deze zangen door de melancholische ondertoon iets meeslepends en vertederends. Nadat ik om een uur of elf 's avonds aan het Postkantoor een brief aangetekend en wel heb kunnen versturen, kan ik de verleiding niet weerstaan nog even door de straten te flaneren. Het is alsof heel Madrid op de been is, kinderen lopen rustig te spelen, terwijl de ouderen gesticulerend op zoek zijn naar een plaatsje op de terrassen, die altijd vol schijnen te zijn.

Aan een kiosk staat een Spaans heertje de uitgestalde boeken te beduimelen voor hij een keuze doet. De sigarettenboeren kondigen met trots Amerikaanse merken aan in een zangerige dreun. Onwillekeurig gaan mijn gedachten uit naar Amsterdam en Den Haag, die zelfs op hoogtijdagen deze drukte niet kennen. Nu heeft Madrid weliswaar meer inwoners maar zelfs verhoudingsgewijs slaan de Nederlandse grote steden een pover figuur. Een snik hete dag geeft Scheveningen deze allure maar dan blijft nog steeds het onnatuurlijke van achter elkaar paraderende mensen, die er echt op uit zijn „een boulevardje te pikken". Madrid geeft meer de aanblik van een stad, die ontwaakt is om nooit meer in te slapen...

Als de bioscopen uit gaan is de drukte overstelpend. Antillianen kunnen hier hun hart ophalen aan de Spaanse films.

Zarzuela's, toneelstukken vallen altijd in de smaak omdat zij door inhoud en spel het Antilliaans hart weten te treffen.

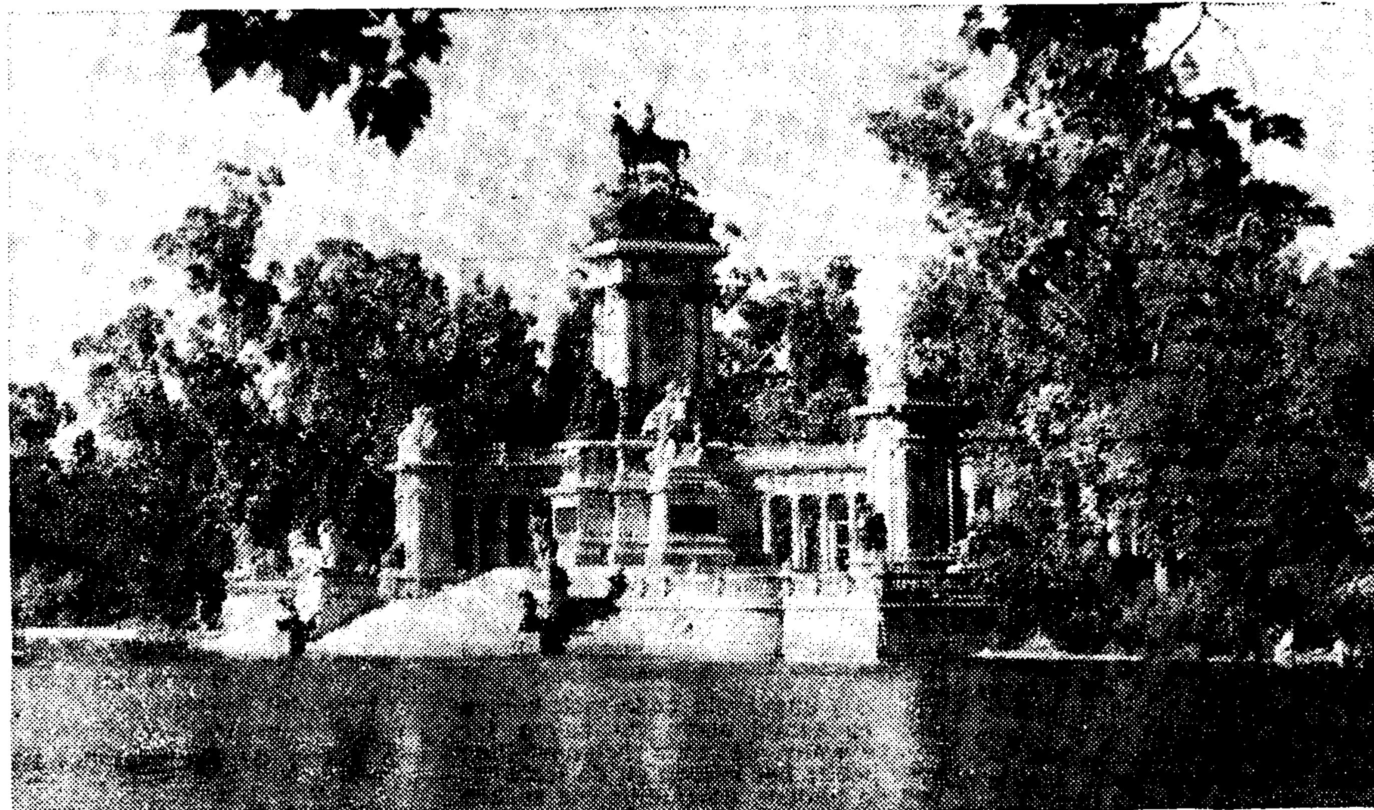
Het is daarom zo jammer, dat men op Curaçao steeds maar terug grijpt op Franse blijspelen en kluchten, dat men op Aruba bijv. weer eens dat stokoude Toontje een paard laat tekenen terwijl er prachtige Spaanse toneelstukken zijn, die geheel en al in de Antilliaanse sfeer liggen en waarvan het succes bij voorbaat vast staat.

„Pavillon" is een Chobolobo in het groot, maar met een „show" van hoog gehalte: Patachou liet bijv. zien, waaraan zij haar roem te danken heeft: de wijze waarop zij een zangnummer weet te brengen is niet te evenaren!

De sfeer is natuurlijk anders, de gasten zijn er vlot van rekening vreemd voor elkaar, de muziek speelt afwisselend Zuid- en Noord-Amerikaanse melodieën en de tuin is een lust voor het oog. Op de dansvloer slaat een knoflookwalm je af en toe in het gezicht: ook onder het dansen moeten Spanjaarden praten.... Geen wonder dat bij de publieke telefoons het gesprek na drie minuten onverbiddelijk wordt afgesneden.

Zou dit niets zijn voor Curaçao, waar men ook vrij lang van stof is?

Jules de Palm.

MADRID. — het monument van Philips V in het park „El Retiro".

Het gebruik van waterstofbom bij uitvoering van grote projekten

Génève. — Op de atoomkonferentie te Génève hebben woensdag twee Noordamerikaanse geleerden gepleit voor het gebruik van de waterstofbom bij de uitvoering van grote projekten, zoals de aanleg van havens. Het graafwerk zou op deze manier veertig maal goedkoper zijn dan volgens de gewone methode.

— :—

Parijs. — Een Franse architect heeft van aluminium een kogelvormig huis ontworpen, plaatst biedend aan zes personen. Het wordt met kabels aan de grond vastgezet en is bestand tegen de zwaarste stormen en aardbevingen. Bij een overstroming behoeft men de touwen maar los te maken en men drijft. In serie gebouwd gaat het 8.000 gulden kosten.

———

Tokio. — Japan heeft besloten de jurisdictie van het internationale gerechtshof te 's Gravenhage te erkennen.

In Lexington in de Noordamerikaanse staat Massachusetts vindt men een merkwaardig monument. Het dateert uit 1775. De Engelse strijdkrachten hadden het plan voor een demonstratie van hun vechtkracht gemaakt, waardoor ze dan tegelijkertijd een grote hoeveelheid geweren en munitie zouden kunnen konfiskeren. De boven afgebeelde steen vermeldt de beroemde order van Captain John Parker, bestemd voor zijn 55 gewapende farmers, die vlug een linie in de groene dreven van het dorp gevormd hadden: „Houdt stand op de plaats waar je staat! Schiet niet als zij niet schieten, maar als zij willen vechten, laat het dan hier beginnen!" Hier begon dus het acht-jarige gevecht, dat eindigde met de Noordamerikaanse Onafhankelijkheid.

DE GROTE BESLISSING ERIC DE NOORMAN

64-40 Zonder moeite kan Astara met haar vredesvlag Dun Darrah binnenkomen, waar zij door een ruwe zeeschuimer voor Ondur geleid wordt. In een oogopslag overziet zij de situatie. De twee ongelukkige jongemannen, die reeds in het strijdperk staan, de boogschutters er omheen, klaar voor een dodelijk schot, zodra een van de vrienden buiten de kampplaats zou treden, de dichte kring van haveloze, ongure toeschouwers en, ondanks de verwonding, welke Eric hem toebracht, Ondur zelf, wreder en machtiger dan ooit. Er valt een stilte over de binnenplaats als Astara met heldere stem zegt: „Ge zult het wel vaker bij de hand gehad hebben, Ondur Ivarsson, dat tegenstanders tot U kwamen met de vlag des vredes om te onderhandelen...... om erbarmen af te smeken. Maar Ondur Ivarsson onderhandelt niet en schenkt geen genade, nietwaar?" De bijtende toon van deze woorden ontgaat de rover niet en loerend neemt hij de trotse edelvrouwe voor zich eens wat nauwkeuriger op. „Wees niet ongerust, Ondur Ivarsson! Ik Astara, leenvrouwe van Eric, koning der Noren, zal U geen gunsten pogen af te smeken. Ik ben alleen gekomen om die twee jonge Noren te redden! Zie toe, Ivarsson, zomin als gij bekommer ik mij thans om deze vlag des vredes. Met een snelle beweging rukt zij de groezelige witte lap van de speerschacht en smijt hem als een vod in de sneeuw. Ondurs ogen flikkeren verdacht. Zijn hand tast naar zijn zwaard en bliksemsnel rijst hij op. Maar vlugger nog is Astara. „Axe! Erwin! Redt U zelf!" schalt haar stem. Gelijktijdig heft ze de zware speer en voordat iemand beseft, wat er gaande is, stoot het wapen recht in Ondur Ivarssons verdorven hart.

In zuid-oost-Irak leeft volk in riet en modder

De bewoners van de moerassen in het gebied van Tigris en Eufraat

(Van een speciale correspondent)

Onlangs, bij het zien van een grote foto-reportage in een tijdschrift over de opstand in Irak, ontdekte ik ook enkele lieden met de „keffia", een bepaalde hoofddoek, die op haar plaats wordt gehouden door de „agal", een tweetal houten, met zwarte wol omwonden, banden. De keffia, die van witte stof met een zwart patroon behoort te zijn, was bij die mensen op de foto's niet meer dan een vod van onbepaalde kleur. Dit is de hoofdbedekking, zoals ze in de streken bij Basra — het beroemde gebied waar Eufraat en Tigris tezamen komen — gedragen wordt en wel voornamelijk in de delta, het allerarmste moeras-gebied van Irak. De bewoners leiden er een onwaarschijnlijk moeilijk bestaan in riet en modder, op kunstmatig gebouwde eilandjes. Dit gebied ligt in de zuid-oost-hoek van Irak en grenst aan Koeweit en Perzië. Het is een gebied, dat mij altijd sterk geboeid heeft, omdat men tot heden meent, dat de wieg der menselijke beschaving er gestaan moet hebben. Hoewel men het er wel over eens kan zijn, dat de culturen der rendierjagers aan de rand van het ijstijd-gebied in Zuid-Europa eerder tot bijzonder voorname artistieke prestaties gekomen zijn (30—30duizend jaar vóór Christus), toch, blijft het gebied van Eufraat en Tigris de plaats waar de jagersvolken voor het eerst overgingen tot de staat van herders en landbouwers. Hier moeten dan ook de eerste vaste nederzettingen zijn ontstaan en men kan er van de eerste maatschappijvorm spreken. In 3000 jaar vóór Christus vinden we in Uruk (Sumerië) al een complete stad en al zijn de meeste huizen nog van leem, er zijn kalkstenen tempels en paleizen. Men registreert reeds het maatschappelijk leven op klei-tafeltjes en men voert al oorlog met geoefende legers; dat is ook een vorm van beschaving.

Vrouwen uit het moerasgebied van Zuidoost Irak. Op de achtergrond ziet men de rieten huizen.

Toen het water week...

Toen strekte de Perzische Golf zich nog uit over een groot deel van het land, dat nu Irak heet. De grote rivieren stroomden nog afzonderlijk naar zee en niet zoals tegenwoordig door de gemeenschappelijke bedding van de Shatt al Arab. Toen het zeewater terugweek, liet het een land van moerassen, kreken en strandmeren achter en de eersten die zich daar vestigden waren emigranten uit de Perzische en Turkse hoogvlakten. De levensomstandigheden van die allereerste bewoners verschillen maar heel weinig van de tegenwoordige. Het gebied is zo ontoegankelijk, dat hoewel Meden, Perzen, Grieken, Romeinen en Arabieren het land beheerst hebben, steeds de onguurste elementen en zij die het felst op hun vrijheid bedacht waren, zich er een veilig heenkomen konden zoeken. Zelfs zigeuners hebben er getracht een bestaan op te bouwen, maar de levensomstandigheden zijn er zo zwaar, dat dit onder Gods weldadige zon zwervende volkje zich slechts kon ontwikkelen tot benden, die in de naburige streken op roof uittrokken om zich daarna weer veilig in het moerasgebied terug te trekken

Van de huidige stammen beweren sommigen, niet van Arabische afkomst te zijn, anderen willen doen geloven, dat zij in rechte lijn afstammen van Mohammed. Zij noemen zich Sayids. Tot voor kort wist men eigenlijk niets van deze merkwaardige bevolkingsgroep en het is voornamelijk aan dr. Thesiger, een Engels medicus, avonturier en ethnoloog te danken, dat men wat dieper in de levensomstandigheden der moerasbewoners heeft kunnen doordringen. Na de oorlog heeft Thesiger vele malen per kano — een platliggende boot, Tarada genaamd, waarmee men de ondiepste wateren kan bevaren — het gebied doorkruist. Hij nam enkele kisten medicamenten mee en omdat de bevolking aan verschrikkelijke ziekten lijdt, die met de moderne geneesmiddelen op eenvoudige wijze kunnen worden bestreden, werd hij er al spoedig een roemruchte figuur, die tot de meest ondoordringbare samenlevingen toegang kreeg. Op zijn laatste reis is hij vergezeld geweest van een enthousiast onderzoeker-journalist, Gavin Maxwell, die de tocht met de vele zware beproevingen heeft doorstaan en er een boek „A Reed Shaken in the Wind" over heeft gepubliceerd.

Maxwell onthoudt zich van ieder sociaal en politiek commentaar en beschrijft slechts de ongelooflijke reis, die hij met Thesiger en drie kanojongens in de boot maakte, van dorp naar dorp, door de eindeloze moerassen en meren. Toen hij Thesiger aanbood om mee te gaan, vroeg deze keiharde stuurse Engelsman hem slechts: „Kunt U lang met gekruiste benen zitten?" Dat leek een vreemde vraag, die men met 'n kwinkslag tracht te beantwoorden. In werkelijkheid bleek het zitten met gekruiste benen, zoals de kleermakers dat doen, een van de hevigste kwellingen tijdens de reis. In de Tarada was een andere zitstand onmogelijk en wanneer men na een lange dagreis eindelijk in een dorp arriveerde, dan waren slechts een paar passen mogelijk naar het huis van het opperhoofd of de sheik, alwaar de onontkoombare etiquette eiste, dat men weer op de gekruiste benen neerstreek. Dan volgden de eindeloze plichtplegingen en de ontvangst van geheel het dorp tot diep in de nacht, totdat men zich, overdekt met luizen en vlooien eindelijk kon uitstrekken op de vloer. Daarna dreigde in de donkere nacht het gevaar van diefstal of sluipmoord want men heeft er geen voorstelling van, welke kleine voorvallen al niet tot de grofste wraakneming kunnen leiden

De wijze van bouw der eilanden in dit gebied is slechts te vergelijken met de kunstmatige eilanden op het Titicacameer in Peru, alwaar een cultuur voortbestaat, die al tijdens het regiem der Inca's hoogtepunten heeft bereikt. Tenminste, die gevolgtrekking meen ik na het lezen van Maxwell's boek te kunnen trekken. Maar onder de Peruanen treft men een ongekende levensvreugde en verfijnde cultuur aan, terwijl de moerasvolken in de Tigris-delta gesmoord schijnen te worden in onderlinge haat, wraakoefening, vervuiling, besmetting en ook staan zij onder de doem van een afschuwelijke „wettische" geest, die het bestaan nog eens verzwaart. Dode, op de hand liggende dieren mogen zij niet eten, dat verbiedt de Mohammedaanse wet (althans hun secte) en de dieren die zij met de grootst mogelijke moeite vangen, mogen zij pas consumeren als het dier om hals is gebracht met de kop in de richting van Mekka. Zelfs extra bemoeilijkt. De meest voor de de kleinste afwijking van de juiste richting maakt het dier onrein.

De hygiëne is een hoofdstuk op zich en wij begrijpen er niets van. Het volk zou naar onze maatstaven reeds lang door ziekten moeten zijn omgekomen. De poelen rond het huis worden zonder enig gewetensbezwaar gebruikt zowel als plaats waar dier en mens zijn behoefte doet, als om er drinkwater te putten. Daar komt bij dat de bevolking voortdurend bedreigd wordt door reusachtige kwaadaardige wilde zwijnen. Deze dieren worden dikwijls met levensgevaar door de jager gedood, en daarna laat men ze liggen, want ze zijn onrein. De slachtoffers der jachtlust liggen dikwijls maar enige meters van de plaats, waar men drinkwater haalt, te rotten en te vergaan. Op de kleine kunstmatige eilanden, waar men op vernuftige wijze huizen bouwt uit lange rietstengels en gevlochten matten pleegt men karbouwen te fokken. Het vreemde nu is, dat men deze dieren niet fokt om de melk of het vlees, neen, zij zijn ditmaal niet onrein maar heilig. Men mag er daarom slechts de mest van gebruiken. Deze mest wordt zorgvuldig opgevangen en gedroogd tot ronde koeken, waarop steeds de afdruk van een hand staat gegrift. Van deze koeken stookt men vuur en men maakt er de huizen waterdicht mee. Dat is het enige nut van de karbouwen, die men met de grootste zorg hoedt en men gaat er de jonge rietstengels voor oogsten, ver in de meren.

Maxwell vertelt ook van zijn ontmoetingen met de sjeik, over hun terreur en macht. Het zijn in dit geval geen sjeiks die van de concessies der petroleum-maatschappijen een rijk leven leiden. In dit gebied wordt nog geen olie gewonnen. Het zijn lieden, die hetzelfde harde leven leiden in het gebied van riet en moerassen, een gebied waar het leven haast onmogelijk schijnt, waar oude wetten van bloedwraak, rancune en eigen rechtspleging nog gedijen. Het is een gebied van vrijbuiters, waar de staat praktisch geen vat op heeft. Het is bevolkt met een der meest wonderlijke samenlevingen van de wereld. Primitiviteit en magie hebben een doem over dit gebied gesponnen. Men leeft zo met de natuur, dat er van een strijd tegen die natuur nauwelijks sprake is, en toch waren er lieden uit dit gebied aanwezig bij de opstand in Bagdad.

★ ★ ★ ★

Tussen neus en lippen

Valsemunters in Italië doen politie origineel voorstel

Vanuit zijn cel in de gevangenis van het eiland Pianosa heeft de koning van de Italiaanse valsemunters, de 76-jarige Attilio Pollastri, de directeuren van de bank van Italië een ingewikkeld systeem aangeboden om geld na te maken zonder daarbij de kans te lopen dat het valse geld zal kunnen worden onderscheiden van het echte. Pollastri, die thans voor de zesde maal gevangen zit wegens valsemunterij, wil zijn geheim inruilen voor een „goede vaste baan" in regeringsdienst.

Pollastri, die op het ogenblik een straf van twaalf jaar uitzit, zegt alle belangrijke valse munters in het land te kennen. „Er zijn er niet meer dan tien". Zij zouden allen bereid zijn hun praktijken stop te zetten als zij van de regering een goede baan krijgen.

Moskovieten

Uit de vijver van een zekere mevrouw M. A. Bucklelew's in Sun Valley zijn onlangs 21 eenden gestolen. Dat geen der dieren kwaakte moet worden toegeschreven aan het feit dat ze tot het ras der zogenaamde moskovieten behoorden, een ras dat geen geluid voortbrengt..

Optimist

Een bank in San Francisco werd kortgeleden voor de derde maal in dit jaar bestolen. Wel worden de „opnemingen" minder, zo deelde de bankdirecteur optimistisch mee. Op 20 januari verdwenen 1500 dollar, op 16 mei 611 dollar en deze keer miste men slechts 80 dollar.

„Arme" broodweger

Dertig jaar reeds woonde George Ellis alleen in een blokhut, zonder waterleiding en elektrisch licht, in de plaats Swastika, in de Canadese staat Ontario. „Een voorzichtig man met geld", aldus wisten zijn buren en een plaatselijke bakker kon dit bevestigen, want Ellis had de gewoonte de broden, die hij kocht, eerst te wegen...... Maar de buren verhaalden ook dat de eenzame oude een fortuin bezat ter waarde van een tot drie miljoen dollar, belegd in mijnaandelen. En zij hadden gelijk, want toen George Ellis dezer dagen, op negentigjarige leeftijd, het tijdelijke met het eeuwige verwisselde, vond de politie bundels mijnaandelen en onverzilverde dividendbewijzen in zijn armoedige hut.

Alles weg...

Een 60-jarige vrouw uit Stockholm heeft aan een waarzegster een bedrag van 1200 gulden plus twee eieren betaald, maar van haar kwaal, waarvoor ze de waarzegster in de arm had genomen, is ze nog niet af.

De eerste keer dat de vrouw bij de waarzegster kwam, adviseerde deze haar cliënte een ei en 400 gulden te leggen op een graf. Dit diende te gebeuren in de nacht bij afnemende maan. De vrouw luisterde naar de raad. Ze bereikte er natuurlijk niets mee. De waarzegster gaf haar daarna de raad het nog eens te proberen, maar nu met het dubbele bedrag. Ook deze raad werd opgevolgd. Weer zonder resultaat.... Toen was het vertrouwen echter weg.... Trouwens, de waarzegster was ook nergens meer te vinden.

Verwachtingen van „Warga-Negara's" zijn beschaamd

Het nieuwe Indonesië bleek weinig overeen te komen met het oude Indië

(Van een medewerker in Nederland)

Er is de laatste tijd in Nederland nogal veel te doen over het probleem van de verstekelingen, die uit Indonesië naar Nederland zijn gekomen. De grote vraag is: Wat moet er met deze mensen gebeuren? Zij zijn, zo zeggen ze, Indonesië ontvlucht, doorgaans omdat ze er geen bestaansmogelijkheid meer hadden en ze kloppen nu bij Nederland aan. Het is daarbij duidelijk, dat deze mensen niet zoals vele andere vluchtelingen Nederland alleen maar zien als een tijdelijke wijkplaats, maar dat ze opgenomen willen worden in de Nederlandse gemeenschap. Ze willen hier wonen en werken en willen de Nederlandse nationaliteit verkrijgen, soms ook herkrijgen. Erg hartelijk worden deze mensen hier niet ontvangen. Ze worden in kampen gestopt voor een „screening", die blijkbaar maanden moet duren, en er wordt zelfs al gedreigd met terugzending naar Indonesië. Ook is gezegd, dat de maat vol is en dat geen nieuwe verstekelingen uit Indonesië zullen worden toegelaten. Men stelt van officiële zijde hier in Nederland, dat ons land al overvol is en dat de nood van de betrokkenen in Indonesië niet zo hoog kan worden geacht dat het komen van deze mensen op illegale wijze naar Nederland kan worden gebillijkt. Zij moeten de officiële weg bewandelen, dat wil zeggen netjes bij de Nederlandse vertegenwoordiging in Djakarta een visum aanvragen en dan op hun beurt wachten. Volgens berichten uit Djakarta echter worden die visa slechts traag en in beperkte mate verleend. Ook daar denkt men: Nederland is overvol, deze mensen hebben zelf voor het Indonesische staatsburgerschap geopteerd en moeten dus zelf de gevolgen maar dragen van wat ze hebben gedaan. Alleen in uitzonderingsgevallen wordt het de betrokkenen toegestaan naar Nederland te gaan.

De vraag is nu: Is dit redelijk? Om deze te beantwoorden moeten we enkele jaren teruggaan, naar de periode rond de soevereiniteitsoverdracht toen de basis voor dit probleem werd gelegd. Op 27 december 1949 droeg Nederland de soevereiniteit over het voormalige Nederlands-Indië (met uitzondering van Nieuw-Guinea) plechtig over aan de Verenigde Staten van Indonesië. Op de Ronde Tafelconferentie in Den Haag had men een oplossing gevonden voor alle (of althans praktisch alle) geschillen, die er tussen beide landen bestonden en men zou nu tezamen beginnen aan een nieuwe toekomst. Indonesië en Nederland gingen een Unie aan, aan het hoofd waarvan werd gesteld Hare Majesteit Koningin Juliana. Nauw zouden beide landen verbonden blijven en nauw zouden zij samenwerken.

In de eerste maanden na de soevereiniteitsoverdracht zag het er ook inderdaad naar uit, dat de samenwerking tussen Nederland en Indonesië zou slagen. De Nederlanders in Indonesië werden overal door de Indonesische autoriteiten vriendelijk en voorkomend behandeld. De Nederlandse bedrijven en ondernemingen in Indonesië bleven draaien. Geleidelijk, heel geleidelijk aan is dat sindsdien slechter geworden, steeds slechter, maar in de eerste tijd na de soevereiniteitsoverdracht zag de toekomst voor de Nederlanders in Indonesië er nog hoopvol uit.

Nu leefde er in Indonesië van oudsher al een groep Nederlanders, die Nederland eigenlijk nooit gezien hadden. Het was hun moederland, maar ze waren geboren in Indonesië, vergroeid met Indonesië (het Indonesië, zoals het toen was), ze hadden vaak ook een percentage Indonesisch bloed in hun aderen. Deze mensen werden in die jaren voor een keuze gesteld. Hun werd gezegd: je kunt kiezen tussen het Nederlandse en het Indonesische staatsburgerschap. Je kunt kiezen voor het Nederlanderschap, maar dat betekent dan dat je naar het verre en onbekende Nederland moet, waar het koud is, en waar je misschien niet eens werk zult kunnen krijgen. Wil je echter hier in Indonesië blijven, dan zul je ook de nationaliteit van het land moeten aannemen. Maar dan zul je hier ook mogen wonen en werken, zoals je dat altijd gedaan hebt, niemand zal je met scheve ogen aankijken, je zult thuis zelfs Nederlands mogen blijven spreken als je dat liever doet en je zult alle rechten hebben van elk andere Indonesiër. Zó werd er op deze mensen druk uitgeoefend.

In de RTC-overeenkomst was bepaald dat de Nederlanders in Indonesië gedurende twee jaar na de soevereiniteitsoverdracht konden opteren voor de Indonesische nationaliteit. Van beide zijden is in die twee jaar druk uitgeoefend. Vooral de Indo-Europeanen werden telkens weer aangespoord om de Indonesische nationaliteit te kiezen. Zij bleven dan toch immers onderdanen van de Nederlandse Koningin? En zij konden dan tenminste blijven wonen en werken in het land, waaraan zij zo verknocht waren en waar zij een goed leven hadden.

Het Indonesische ministerie van binnenlandse zaken had een speciale afdelingen „Minoriteiten". Het hoofd daarvan was de heer Tabrani. Deze heeft in die jaren in Indonesië stad en land afgereisd om bijeenkomsten van Indo-Europeanen toe te spreken en hen aan te sporen het Indonesische staatsburgerschap aan te vragen. Wij, volbloed-Indonesiërs, aldus ongeveer het betoog van de heer Tabrani, hebben een groot tekort aan bekwame krachten voor het vervullen van allerlei werkzaamheden. De aanvulling, die wij zo hard nodig hebben, kunnen jullie Indo-Europeanen ons geven. Bovendien blijven jullie dan in je moederland, waar je thuis bent en thuis hoort. Ook zullen jullie in Indonesië een eigen culturele minderheid mogen blijven vormen. Het Indonesische volk is samengesteld uit vele groeperingen, vaak elk met hun eigen taal en zo zullen julie alleen maar een groep te meer zijn, waar thuis Nederlands wordt gesproken, zoals andere Indonesiërs thuis Javaans of Menadonees spreken. Er komt zelfs een afzonderlijke vertegenwoordiging van de Indonesiërs van Europese afkomst in het Indonesische parlement en jullie zullen in alle opzichten dezelfde rechten hebben als de volbloed Indonesiërs, waarbij dan komt de [illegible] van jullie betere ontwikkeling. Nee, jullie zullen het alleen maar heel goed kunnen hebben in het nieuwe Indonesië, aldus de heer Tabrani.

Tabrani sprak hier overigens in de geest van president Soekarno, die op 14 december 1949, kort voor de soevereiniteitsoverdracht dus, in een radiotoespraak zich tot de Indo-Europeanen richtend, al zei: „Indonesië is uw vaderland! Wordt waardige zonen van Indonesië. Blijft niet op twee gedachten hinken! Keert terug tot uw vaderland!" In diezelfde toespraak deed president Soekarno toen ook een beroep op de militairen van het K.N.I.L. om over te gaan naar het Indonesische leger. Maar dat is een ander verhaal....

Ook van Nederlandse officiële zijde in Indonesië is in die tijd wel druk uitgeoefend op de Indo-Europeanen om maar liever Indonesiër, „Warga Negara", te worden. Men zag met schrik welke grote aantallen Nederlanders uit Indonesië naar Nederland repatrieerden en trachtte dit te beperken. Dat gebeurde onder andere door strenge maatstaven aan te leggen voor de verstrekking van een Nederlands paspoort, dat toen voor het eerst voor Nederlanders in Indonesië vereist werd. Er waren mensen die, het gezeur van de Nederlandse consulaten moe, er de brui aan gaven en „maar Indonesiër werden". Er werd ook wel bij deze mensen op aangedrongen — meestal officieus — om dat maar liever te doen. De Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon deed het kort voor het verlopen van de optietermijn in een officiële uitzending zelfs erg duidelijk en openlijk.

En zo hebben dan vele Indo-Europeanen het Indonesische staatsburgerschap verkregen, al bleven zij zich vaak in hun hart Nederlander voelen. Thuis spraken zij Nederlands, hun kinderen zonden zij naar Nederlandse scholen, maar zij hadden de Indonesische nationaliteit. Dat kon, zolang de verhouding tussen beide landen goed was. Maar toen deze in de loop der jaren al slechter werd, werden ook vele van deze mensen door hun Indonesische werkgevers (ongeacht of dat nu de overheid was of dat het particulieren waren) ontslagen. De Nederlandse werkgevers in Indonesië vingen hen vaak op, maar deze werkgevers hebben de een na de ander zelf moeten vertrekken. En zo vervielen steeds meer Indo-Europeanen in Indonesië, die gekozen hadden voor de Indonesische nationaliteit, tot werkloosheid en armoede.

Het Nederlands heeft er een nieuw woord bijgekregen: Spijtoptanten". Daarmee worden aangeduid deze mensen, die eerst om de Indonesische nationaliteit hebben gevraagd, en die er nu zo heel graag de Nederlandse weer willen hebben. Nu is een nationaliteit iets, waarvan men niet zo gemakkelijk verwisselt als van jas (behalve als men tot de héél groten behoort), maar deze mensen zijn inderdaad toch wel heel erg in een bepaalde richting gedrongen, men mag wel zeggen „onder valse voorwendsels". Zij verdienen het, dat men niet al te hard tegen hen is.

Goed, zeggen de autoriteiten, maar laten ze dan netjes op hun beurt in Djakarta om een visum voor Nederland gaan vragen. Dok al weer netjes op hun beurt krijgen ze een beslissing en, als Indonesië tenminste geen bezwaar maakt tegen hun vertrek, kunnen ze dan naar Nederland vertrekken. Zo'n „behandeling" kan natuurlijk maanden duren. Valt het dan te verwonderen als er mensen zijn, die de „onwettige" weg kiezen en als verstekeling naar Nederland komen, uit angst dat ze anders nooit door de bureaucratische berg heen zullen komen?

Heer Bommel gaat het overdoen

2312 „Halt!" schalde de stem van commissaris Bulle Bas. „Wat betekent dit verdacht gedraaf op de vroege morgen?"

Heer Bommel schrok hevig van deze onverwachte aanroep, zijn knieën knikten en hij wierp een onthutste blik achterom. Maar toen vermande hij zich.

„Ik loop niet verdacht", sprak hij ferm, „ik loop als een heer, die haast heeft. Het is een vrij land; geen wet, die een heer verbiedt, om haast te hebben".

Maar de hooggeplaatste politieambtenaar liet zich niet zo gemakkelijk afschepen. Bijtijds schoot hem een overtreding te binnen, waar hij houvast aan had.

„Het is verboden, om zich buiten de paden te begeven", sprak hij voldaan, „streng verboden. Ik ga je bekeuren, Bommel. Hoe is je naam?"

„Ik heb geen tijd!" riep heer Bommel gejaagd. „Ik ben niet naar het verleden teruggekeerd, om op bospaden te lopen. Ik moet..."

De rest van zijn woorden ging verloren in een gierende windstoot en een ijle stem riep klagelijk: „Wee, wee, wie het overdoet!"

Met knipperende ogen keek de commissaris naar te ontwaren. Dit ging boven zijn gedachtenleven en daarom wendde hij haastig de blik af. Maar tegen de tijd, dat hij zijn evenwicht had hervonden, was heer Bommel verdwenen. Deze was de koopman achterna gegaan met een spurt, die hem felle steken in de milt bezorgde. Zo kwam hij nog juist op tijd om te zien, hoe het angstige baasje het pakje van zich wierp.

De bouw van het diaconessenhuis in SURINAME

Utrecht. — Er bestaan vergevorderde plannen voor de bouw van een diaconessenhuis in Paramaribo. Het ziekenhuis, dat een plaats krijgt in het zuiden van de stad, zal 120 bedden bevatten. Met de bouw en inrichting zal een bedrag van ruim twee miljoen gulden gemoeid zijn. Men kan reeds rekenen op steun van de Suralco, de Noordamerikaanse maatschappij, die de werkzaamheden van de Surinaamse bauxietmaatschappij heeft overgenomen. Er is voorts kontakt gezocht met enkele institutionele beleggers in Nederland.

Tenslotte zal wellicht nog een beroep op protestants Nederland en Suriname gedaan moeten worden, teneinde de bouw mogelijk te maken. De bouw van het nieuwe ziekenhuis zal in 1960 voltooid moeten zijn.

—:—

Oslo. — Noorwegen heeft bij de Sowjet-Unie geprotesteerd, omdat Russische grenswachten dezer dagen plotseling het vuur openden op een Noor die aan de Noorse kant van de grensrivier de Pasvik zat te vissen. De man wist zich tenauwernood in veiligheid te stellen. Hij werd niet geraakt.

DE PATIËNT BIJ DE DOKTER

(Van een medische medewerker)

De medicus vormt zich een voorlopig beeld bij het aanhoren der klachten

Als iemand een klacht heeft en daarom de hulp van de dokter inroept geschiedt dat met de bedoeling van die klacht af te komen, dus: behandeld te worden. Voor het zover is, dat wil zeggen voordat de dokter in staat is tot een doeltreffende behandeling over te gaan, moet hij eerst de diagnose stellen (dat is een eventuele ziekte herkend hebben) en daar is weer vóór nodig het verhaal van de klachten en het onderzoek.

De gebruikelijke en meest voor de hand liggende gang van zaken is dat de dokter begint met te luisteren naar de klachten. Een enkele maal is de diagnose op de klachten van de patiënt alleen al met een grote mate van zekerheid te stellen, o.a. bij maag- en galsteenklachten kan dit het geval zijn. Het tegendeel geschiedt echter even vaak. De dokter moet zich dan hoeden niet op een dwaalspoor te worden gebracht. Bovendien komt het voor, dat de patiënt van al de dingen die hij de dokter wil vertellen en vragen, een groot deel vergeet, als gevolg van de emotionele toestand, waarin hij verkeert bij de eerste ontmoeting met de arts. Als tegenstelling kent u misschien die mensen, die voor het bezoek aan de arts nauwkeurig de klachten noteren of er een apart notitieboekje voor aanleggen. Dan is er de categorie, die de klachten zonder opzet overdrijft. De medicus met enige mensenkennis en ervaring weet de klachten van deze mensen, die zijn hulp en steun extra nodig hebben, als regel naar waarde te beoordelen. Over hen, die apert oneerlijk zijn en de medicus om een of andere reden wat op de mouw spelden, doen wij het zwijgen toe. Hun gedoe valt buiten de opzet van deze artikelen. Het zijn meestal zielige stumpers, die hun plaats in de maatschappij niet hebben kunnen vinden. Het is een zeldzaamheid als zij niet vroeg of laat door de mand vallen.

Na het aanhoren van de klachten van de patiënt heeft de dokter zich een voorlopige voorstelling gemaakt van de aandoening waarvoor de patiënt hem raadpleegt. Hij maakt als het ware een schetstekening in enkele losse lijnen. Nu komt hij zelf aan het woord. Op grond van zijn kennis en ervaring stelt hij vragen, gebaseerd op de idee, die hij zich heeft gevormd. Met de antwoorden wordt zijn voorlopige voorstelling uitgebreid of gewijzigd. In de beeldspraak van de schets: de tekening wordt meer uitgewerkt of uitgeveegd en opnieuw begonnen. Het gebeurt namelijk nog al eens, dat een patiënt van de verschillende klachten die hij heeft, een enkele sterk benadrukt in de veronderstelling dat die juist erg belangrijk is. „Hartkloppingen" bijvoorbeeld hebben meestal minder betekenis dan de leek denkt. Het is de leek vanzelfsprekend niet kwalijk te nemen, dat hij de belangrijkheid van de verschillende verschijnselen niet vermag te beoordelen. Bovendien zal de patiënt symptomen, die hem niet de moeite waard lijken, niet noemen of daar in het geheel niet aan denken. Een voorbeeldje: als iemand 's nachts een keertje het bed uit moet, vooral als hij de avond te voren veel heeft gedronken, mogen wij dat als een normaal verschijnsel opvatten. Drie of meer keer per nacht is echter te veel en bij verdenking op bepaalde ziekten zal de dokter hiernaar belangstellend informeren. Ook bepaalde combinaties van verschijnselen kunnen de arts op weg helpen. Iemand die klaagt over voortdurende moeheid, licht in het hoofd is en af en toe sterretjes ziet en vertelt dat hij of zij volgens de familie de laatste tijd zo bleek ziet, zou wel eens bloedarmoede kunnen hebben.

Bij een uitgebreid onderzoek komen ook een aantal algemene zaken ter sprake waar de arts belangstelling voor heeft: het beroep en de leefwijze van de patiënt, de familie, de sociale omstandigheden en de omgeving, eventueel vroeger doorgemaakte ziekten, of de patiënt rookt en drinkt enz. enz.

Sommige beroepen predisponeren voor bepaalde ziekten, enkele ziekten zijn erfelijk of er bestaat althans een erfelijke predispositie, overmatig roken en drinken werken bepaalde ziekten in de hand enz.

Het vraaggesprek dat de medicus op het goede spoor kan brengen is echter niet altijd mogelijk. Een bewusteloze kan niets vertellen en een klein kind, met name een baby evenmin, terwijl oude mensen wier geest is afgetakeld de dokter ook niet veel verder helpen met hun verhalen.

In deze gevallen moet de familie de dokter op streek helpen al is dit natuurlijk niet ideaal. De moeder van een baby ziet en hoort haar kindje wel, maar voelt niet wat de kleine voelt en kan dus niet vertellen of baby pijn heeft en zo ja waar. De medicus moet hier alleen afgaan op eigen kennis, ervaring en intuïtie.

Saarland – politiek Duits – blijft met tegenzin tot 1960 economisch Frans

(Bijzondere correspondentie uit New York)

Volgens inlichtingen, die het Westduitse weekblad „die Zeit" van het Bonner ministerie van buitenlandse zaken heeft ontvangen, heeft de Franse regering te kennen gegeven, dat zij er niet aan denkt om de financieel-economische overgangstijd voor het Saargebied — dat op 1 januari 1957 politiek tot de Bondsrepubliek terugkeerde — te verkorten. De maatregelen om te komen tot economische losmaking van het Saargebied van Frankrijk zullen niet eerder dan medio 1959 worden ingeleid, d.w.z. een half jaar vóór de datum van 1 april 1960, wanneer de overgangstijd afloopt. Volgens het tussen Westduitsland en Frankrijk gesloten Saarverdrag, dat de terugkeer van het Saargebied tot de Bondsrepubliek regelde en een financieel-economische overgangstijd van drie jaren vastlegde, hebben alleen de Fransen het recht om de overgangsperiode te verkorten.

Produktie-apparaat moet aangepast

In het Saargebied — dat in ernstige financiële en economische moeilijkheden is geraakt — had men gehoopt, dat de Fransen daartoe wel bereid zouden worden gevonden. Op verzoek van de Saarlandse regering in Saarbrücken heeft de federale regering in Bonn het Quai d'Orsay daarover benaderd, doch nul op het rekest gekregen. Wel is men in Parijs bereid om te praten over de maatregelen, die zouden kunnen worden genomen om het Saargebied uit de economische moeilijkheden te helpen.

Dit is de Westduitse regering eigenlijk wel net zo welkom, aangezien zij elke schijn wenst te vermijden, dat zij zou willen proberen om onder het Saar-verdrag door te willen duiken, zodat twijfel zou kunnen ontstaan aan de bondsrepublikeinse trouw aan eenmaal gesloten verdragen.

Intussen is de situatie in Saarbrücken enigszins tot rust gekomen. Het prijspeil in het Saarland is enigermate gestabiliseerd. Vóór de huidige Franse crisis bestond er enige hoop, dat Frankrijk — door E.B.U.-kredieten mede daardoor in staat gesteld — medio dit jaar weer zal overgaan tot liberalisering van zijn invoeren. In welingelichte kringen in Parijs spreekt men van een her-liberalisering van ongeveer 60 procent der Franse importen en van 90 procent tegen het einde van dit jaar.

De Frans-Duitse besprekingen over hulpmaatregelen voor het Saargebied zullen zich vermoedelijk vooral concentreren op uitbreiding van de Westduitse invoer in het Saargebied. Met deze kwestie heeft ook de regering in Bonn zich reeds bezig gehouden op basis van een plan, dat werd opgesteld door de Saarlandse minister van economische zaken.

Dit plan voorziet in speciale invoeren tot een bedrag van 200 miljoen mark, vooral van grondstoffen, kapitaals- en consumptiegoederen. Deze invoeren zouden de Franse schatkist niet mogen belasten. Zij moeten dus door de Bondsrepubliek worden gefinancierd. De invoerrechten van grondstoffen en kapitaalsgoederen is vooral nodig om het Saarlandse produktie-apparaat geleidelijk aan te passen aan het Westduitse, waarmede het na 1 januari 1960 zal moeten kunnen concurreren.

Frankrijks economische moeilijkheden zijn natuurlijk niet zonder invloed gebleven op de situatie in het Saargebied, die daardoor geheel anders is geworden als die ten tijde van het sluiten van het Frans-Duitse Saarverdrag in november 1956. Ook de Fransen erkennen dit in het algemeen wel, kunnen evenwel vooral om prestige-redenen geen vervroegde financieel-economische „vrijlating" van het Saargebied (dat politiek niet meer tot de Franse republiek behoort) toelaten. Het enig mogelijke compromis is derhalve de Saarbevolking te helpen de financiële- en economische moeilijkheden te verlichten.

Men heeft in Saarbrücken de indruk gehad, dat Bonn met het voorstellen van hulpmaatregelen aan Parijs (een Saarlands memorandum daaromtrent werd reeds op 13 november van het vorige jaar in Bonn overhandigd) te lang heeft getreuzeld, vermoedelijk omdat men niet op Franse tenen wilde gaan staan en de Fransen confronteren met hun economische onmacht.

De hulpmaatregelen, die van Bonn uit met extra-invoeren zullen worden genomen, zullen niet onmiddellijk op gang komen, er moet zelfs nog met de Fransen over worden onderhandeld. De Saarlanders weten nu, dank zij de weigering van de Fransen om de overgangsperiode te verkorten, waar zij aan toe zijn. De Saarlandse handel en industrie weten dus dat zij nog anderhalf jaar de tijd hebben voor zij opgaan in minister Erhard's vrije economie.

Op verschillende gebieden gaat Saarland inmiddels hard vooruit. Het is voor de eerste maal in zijn geschiedenis eigenaar van zijn mijnen, waar 65.000 mensen werken. De wederopbouw maakte goede vorderingen. De „Autobahn" Saarbrücken-Kaiserslautern-Mannheim wordt verder gebouwd, andere wegen worden verbeterd en de elektrificatie der spoorwegen maakt goede vorderingen. Verkeerspolitiek gezien is het Saarland al uit zijn positie van randgebied. Werkloosheid is nihil. De zorgen voor de toekomst, gedurende en vooral na de komende anderhalf jaar, zijn groter dan die van het ogenblik.

De Nederlandse Spoorwegen hielden op het baanvak Helmond-Blerick snelheidsproeven om het gedrag van verschillende typen bovenleidingen en stroomafnemers bij hoge snelheid na te gaan. De proeven worden gehouden door de technische staf van de N.S. en het laboratorium van Mechanische toepassing van de T. Hogeschool te Delft. Op de foto: De trein rijdt met een snelheid van 160 km. per uur, langs eer der meetposten. De trein heeft een geel front en de onbewaakte overwegen waren voor deze gelegenheid bewaakt.

PAUL ROBESON voerde gesprek met Chroesjtsjef

Moskou. — „Tass" meldt, dat de bekende, thans in de Sowjet-Unie vertoevende Amerikaanse negerzanger Paul Robeson in een vakantieoord in de krim een „vertrouwelijk gesprek met de Sowjet-premier Chroestsjef heeft gehad.

Beiden woonden ook een concert voor kinderen bij, waarop Robeson het Russische lied, uitgestrekt is mijn geboorteland zong.

De rechter — en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

27

Deze kerels verdienden duizendmaal de dood. En als we op wetenschappelijke wijze waren te werk gegaan, dan waren we nu aan het snuffelen bij vreemde diplomaten. Ik zal Tschanz moeten bevorderen, maar wij samen staan er als een ezel bij. Het geval Schmied is afgesloten".

Lutz liet zijn hoofd zakken, verward door het raadselachtige stilzwijgen van de commissaris. Plotseling werd hij weer de correcte zorgvuldige ambtenaar, schraapte zijn keel en werd rood, toen hij de nog steeds verlegen Von Schwendi opmerkte. Vervolgens ging hij, begeleid door de overste, naar buiten in een donkere gang en liet Baerlach alleen achter. De lijken lagen op draagbaren en waren met zwarte doeken bedekt. Van de kale grijze wanden bladderde de kalk af. Baerlach ging naar de middelste baar toe en sloeg de doek terug. Het was Gastmann. Baerlach stond licht over hem heen gebogen, met de punt van de doek nog in zijn hand. Zwijgend keek hij naar het wasbleke gezicht van de dode. De oogholten waren nog dieper dan anders, maar er blonk niets verschrikkelijks meer in deze afgronden. Zo troffen zij elkaar voor het laatst, de jager en het wild, dat nu neergeschoten aan zijn voeten lag. Baerlach vermoedde, dat zijn leven nu ook ongeveer ten einde was. Nog eenmaal gleed zijn blik door de jaren heen, zijn geest legde de weg af, terug door de geheimzinnige gangen van het labyrint, dat hun beider leven was geweest. Niets stond meer tussen hen in dan de dood, een rechter, wiens oordeel het zwijgen is. Baerlach stond nog steeds gebukt en het volle licht lag op zijn gezicht en op zijn handen en omstraalde ook de lijken. Het zwijgen van de dood beklemde hem, kroop in hem, maar gaf hem geen rust, zoals de anderen. De doden hebben altijd gelijk. Langzaam dekte Baerlach het gezicht van Gastmann weer toe. De laatste keer, dat hij hem gezien had. Van nu af behoorde zijn vijand aan het graf. Slechts één gedachte had hem al die jaren bezeten: degene te vernietigen, die nu aan zijn voeten lag in dit kale, grauwe vertrek. De commissaris was nu niets anders overgebleven dan een vermoeid toedekken, als ware het een deemoedige bede om vergetelheid, de enige genade, die een hart, dat door een woedend vuur wordt verteerd, tot rust kan brengen.

Op dezelfde dag om klokslag acht uur betrad Tschanz het huis van de commissaris in Altenburg. Hij had een dringend verzoek ontvangen op die tijd te komen. Tot zijn grote verbazing werd de deur geopend door een jong dienstmeisje met een witte schort voor en toen hij in de gang kwam, hoorde hij uit de keuken het gerammel van potten en pannen, het gekletter van tafelgerief en heerlijke geuren kwamen hem tegemoet. Het dienstmeisje nam hem de jas van de schouders. Zijn linkerarm had hij in een draagband, maar desondanks was hij met zijn eigen auto gekomen. Het meisje opende de deur naar de eetkamer, waar hij van verbazing op de drempel bleef staan. De tafel was feestelijk voor twee personen gedekt. In een veelarmige kandelaar brandden kaarsen en aan het einde van de tafel zat Baerlach in een leunstoel, rossig beschenen door de stille vlammen, een beeld van rust.

„Neem plaats, Tschanz", riep de oude heer zijn gast toe en wees op een tweede leunstoel, die bij de tafel stond. Geheel in de war ging Tschanz zitten.

„Ik wist niet, dat ik naar een diner zou komen", zei hij tenslotte.

„Wij moeten je overwinning vieren", antwoordde Baerlach rustig en hij schoof de kandelaar wat opzij, zodat ze elkaar in het gezicht konden zien. Hij klapte in zijn handen. De deur ging open en een statige, gezette vrouw bracht een schaal binnen met kreeft, sla, tomaat en eieren, waartussen stukken koud vlees, kip en zalm, alles ruim bedekt met mayonaise. De oude nam van alles wat. Tschanz, die zag wat voor een reuzeportie de maagpatiënt opschepte, liet zich uit pure verbazing alleen een beetje sla met kreeft geven.

„Wat zullen we drinken?" vroeg Baerlach.

„Ligerzer?"

„Goed, Ligerzer", zei Tschanz als in een droom. Het dienstmeisje kwam en schonk in. Baerlach begon te eten, nam er nog wat brood bij, versiond de zalm, de rode kreeft, het koude vlees, de salade en de mayonaise, klapte weer in zijn handen en vroeg nog een portie. Tschanz was nog niet eens klaar met zijn salade en kreeft. Baerlach liet zijn glas voor de derde keer vullen.

„Nu de pasteitjes en de rode Neuenburger", riep hij. De borden werden verwisseld. Baerlach liet drie pasteitjes op zijn bord leggen, gevuld met ganzelever en truffels.

„Maar u bent toch ziek, commissaris", vroeg Tschanz tenslotte aarzelend.

„Vandaag niet, Tschanz, vandaag niet. Ik vier, dat ik de moordenaar van Schmied eindelijk ingerekend heb".

Hij dronk zijn tweede glas rode wijn leeg en begon aan zijn derde pasteitje, zonder verpozen dooretend. Hij was als een demon, die een oneindige honger trachtte te stillen. Begerig sloeg hij het goede dezer aarde naar binnen en maalde het tussen zijn kiezen fijn. Tweemaal zo groot tekende zijn gestalte zich tegen de wand af. De krachtige bewegingen der armen, het buigen van het hoofd, alles leek op de dans van een triomferende negerhoofdman. Tschanz keek vol ontzetting naar het schouwspel, dat deze doodzieke man bood. Onbeweeglijk zat hij erbij. Hij kon niet eten, geen hap kon hij meer binnen krijgen en hij nipte zelfs niet aan zijn glas. Baerlach liet kalfskotelet met rijst en sla brengen en bovendien nog champagne. Tschanz sidderde.

(Wordt vervolgd).

De moord op de Zevendedags Adventisten in Colombia

Cajamarca, Colombia. — Roof- en wraakzucht, niet godsdienstig vooroordeel zijn de redenen geweest van de moord op een groep Zevendedags Adventisten in Colombia.

Publiciteitsorganen van de Zevendedags Adventisten in de Verenigde Staten hebben het doen voorkomen alsof in een aantal gevallen de moorden werden uitgelokt door een plaatselijke geestelijke en dat de slachtoffers stierven, omdat zij protestant waren.

Een lang en minutieus onderzoek naar de moord op zes mannen en twee jongens in het plaatsje El Cedral in augustus 1956 heeft plaats gehad. Als resultaat hiervan kan het volgende worden medegedeeld:

Pablo Florez Naranjo, de broer van een der slachtoffers heeft getuigenis afgelegd dat de bewoners van El Cedral van oordeel zijn dat de moorden plaats hadden omdat bekend was dat een van de slachtoffers een groot bedrag aan geld in zijn bezit had. Burgemeester Tobias Rodriguez Garzon van Cajamarca heeft verklaard dat een van de slachtoffers, Espiritu Santo Soler, op de morgen van de moord, de som had opgenomen van een Bank in Ibague en dat aangenomen wordt dat de moordenaars op de hoogte waren van dit feit. Hij verklaarde ook dat Soler persoonlijke vijanden had in het gebied als gevolg van onenigheid in zaken.

De burgemeester verdedigde de priester Hernando Rojas, die door de Adventisten beschuldigd werd tot de misdaad te hebben aangespoord. Hij wees er op dat de priester vanaf de preekstoel de moordenaar openlijk heeft veroordeeld en zelf herhaalde pogingen gedaan had om de uitbarstingen van geweld in dit gebied tegen te gaan.(N.C.).

Verkeersongevallen over de maand augustus 1958

Willemstad. — Hieronder volgt de opgave van verkeersongevallen van Curaçao over de maand augustus 1958.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 1 (3); niet dodelijk 29 (30); aantal ongevallen met alleen materiële schade 179 (168); totaal aantal verkersongevallen 209 (201).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 1 (3); zwaar gewonden 13 (8); licht gewonden 22 (33); totaal bedrag der geschatte direkte materiële schade ƒ 64.860,— (ƒ 63.225,—).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

Arubaans commentaar

Overheid en voorlichting

Oranjestad. — Het instellen van een voorlichtingsdienst door de overheid is een beleidskwestie. Onzerzijds bestaat er — wij schreven het al eerder — geen bezwaar tegen een dergelijke dienst. Gezien het voortdurend groeien van het overheidsapparaat en haar bemoeiingen zien wij als persorganen zelfs wel een voordeel en winstpunt in een goed funktionerend voorlichtingsorgaan. Zolang deze dienst er slechts op uit is de krant te helpen bij het volbrengen van haar taak, welke bestaat in het op de hoogte houden van het publiek, zijn haar diensten welkom.

De overheid schakelde, terecht, de voorlichtingsdienst in, tijdens de verkiezingen, voor het onderhouden van het kontakt tussen overheid, hoofdstembureau en de pers.

De voorlichtingsdienst handelde ons inziens juist door ook bij de gisteren gehouden vergadering van het hoofdstembureau, die door omstandigheden meer betekenis kreeg, dan te verwachten routinebespreking, haar goede diensten aan de pers te willen geven.

Daarbij werd de dienst — en de heer Piña in het bijzonder — het slachtoffer van de nog altijd heersende argwaan van overheidszijde tegen royale voorlichting van het publiek. De voorlichtingsdienst heeft hier een voorname — misschien wel haar belangrijkste — taak, nl. het meer „press-minded" maken van de overheid.

Op de Antillen kampt de pers tegen de koloniale erfenis en in het algemeen bekrompen Nederlandse antipathie tegen openhartigheid tegenover het publiek. De tijd is echter voorbij, dat het publiek het wel gelooft. Het wil als kiezer en aktief deelnemer in de ontwikkeling van de eilanden openhartig en royaal op de hoogte worden gehouden. Het verwacht van de overheid, dat deze waardering toont voor de openbare mening en alles doet om deze te helpen vormen door bij alles wat er gebeurt, direkt en allereerst te denken aan inschakeling van de pers.

Slechts op die manier kan men het funeste Antilliaanse gerucht de pas afsnijden. Van onze grote noorderburen kunnen wij op dit gebied nog veel leren.

De voorlichtingsdienst verstond haar taak gisteren op de juiste wijze. Zonder zich te bekommeren om kleinzielige „red-tape" wilde zij de gemeenschap een dienst bewijzen. Jammer, dat men dit van overheidswege niet op de juiste wijze wist te waarderen.

Basketballspelers keerden terug

Orajestad. — Gistermiddag keerden ook de basketballspelers van hun internationale tournooi op Aruba terug. Er werden in Colombia enkele wedstrijden gespeeld. Weliswaar kon het Arubaanse team de wedstrijden nog niet winnen, maar het tournee was onvergetelijk en men leerde er veel.

Savaneta - loterij op 20 september

Oranjestad. — De trekking van de loterij ten bate van de Kerkbouw op Savaneta vindt definitief plaats op 20 september a.s. Er zijn 25 fraaie prijzen. Op de bekende adressen zijn nog enkele loten verkrijgbaar.

De leden van het hoofdstembureau bij de hertelling der stemmen.

Twee leden van hoofdstembureau vroegen hertelling

UITSLAGEN bleken correct te zijn

Oranjestad. — Tijdens de openbare vergadering van het hoofdstembureau ter vaststelling van de verkiezingsuitslagen werd gisteren door de heren Dominico Croes (AVP) en F. Tromp (UNA) hertelling geeist van de stembiljetten.

Dit verzoek werd gedaan op grond van de overweging dat er volgens deze partijvertegenwoordigers bij het samenstellen van de stembureaux onvoldoende rekening was gehouden met de verschillende groeperingen. Werd vroeger in ieder stembureau een aanhanger van elk der partijen benoemd, dit keer zouden in sommige stembureaux vrijwel uitsluitend sympathiserenden van de PPA zijn benoemd, aldus deze leden. Hierdoor zouden zij niet overtuigd zijn van een in alle distrikten eerlijke telling.

In de mogelijkheid tot hertelling van de stemmen is in de wet voorzien. Het is echter een zeldzaamheid dat het gebeurt, vandaar dat de kranten bij dit opmerkelijk gebeuren geen vertegenwoordigers hadden, hoewel de zitting openbaar was. Toen het bekend werd, richtten wij ons tot de voorlichtingsdienst om nadere inlichtingen.

Wars van voorlichting

Een merkwaardige situatie ontwikkelde zich toen. **Het hoofd van voorlichtingsdienst wendde zich toen tot de voorzitter (tijdelijke gezaghebber) van het hoofdstembureau, maar deze was van mening dat de voorlichtingsdienst hier geen bemiddeling mocht verlenen.** In feite kwam het er op neer, dat de voorzitter deze dienst verbood om de kranten verder op de hoogte te houden van hetgeen er gebeurde.

Naar onze mening terecht, wendde de heer Piña zich daarop schriftelijk tot het hoofdstembureau om er op te wijzen, dat het van groot belang is, dat de bevolking via de pers op de hoogte wordt gehouden van de gang van zaken. Deze brief werd, toen het hoofdstembureau des avonds na enkele uren van schorsing weer bijeen kwam, behandeld. Intussen waren toen ook verslaggevers aanwezig en die moesten het meemaken, dat de heer Piña door de voorzitter op de vingers werd getikt. De voorzitter achtte het ongewenst dat de voorlichtingsdienst in dit geval diensten verleende aan de persorganen. Bovendien zeide hij van mening te zijn dat de dienst zich niet rechtstreeks tot het hoofdstembureau kan wenden, maar uitsluitend via de betrokken gedeputeerde. Tenslotte achtte hij het onjuist, dat de heer Piña als niet-kiezer op de vergadering verscheen, waarop deze de zaal verliet. Elders op deze pagina komen wij nader op dit betreurenswaardig gebeuren terug.

Telling was juist.

Het hertellen van de stemmen is een groot werk. Toen het hoofdstembureau de distrikten 1, 2 en 4 geteld had, en alles volmaakt in orde bleek te zijn, besloot men drie willekeurige lijsten te trekken en de hertelling te staken, indien ook in deze distrikten alles klopte.

Dit was het geval, en daarmee werd de hertelling beëindigd. Een communiqué over een en ander via het hoofdstembureau werd in het vooruitzicht gesteld.

UIT POLITIERAPPORTEN

Oranjestad. — Gemeld werd dat door een onverlaat een ruit was ingeslagen in een bar te Santa Cruz. Toen de politie kwam, was de man al vertrokken, maar onze Sherlocks vonden korte tijd later een man met snijwonden aan de hand in de buurt van Papilon. Mee naar de wacht ging de man.

— Felia B. Etna vond in Sint Nicolaas twee spaarbankboekjes van de Aruba Bank. De eigenaars, familie Gurp, kunnen de boekjes bij de politie terughalen.

— De heer R. Harrigan deed aangifte van het verliezen van een cheque.

— Bij Lago vond een bedrijfsongeval plaats. Een stuk ijzer viel van een zestig voet hoge toren. Het geluk bij dit ongeluk was, dat de passerende man die het stuk ijzer op zijn hoofd kreeg, een veiligheidshelm droeg. Hierdoor werd hij slechts zeer licht gewond.

Tel Aviv. — De zeventienjarige Mazliah die in 'n nederzetting bij Avraham Tel Aviv woont, heeft aanspraken doen gelden op de nalatenschap van Noeri al Said, de Iraakse premier die vorige maand werd vermoord. Mazliah zegt een kleinzoon van Noeri te zijn, geboren uit het huwelijk van Noeri's zoon Sabah el Said en een Joods-Iraakse vrouw.

Peking. — Radio-Peking heeft gemeld, dat in de afgelopen 24 maanden 36 nationalistische toestellen van Noordamerikaanse makelij zijn neergehaald.

Indonesische communisten op zoek naar nieuwe prooi

Moeilijke tijden aangebroken voor de Amerikaanse en de Britse bedrijven?

(Van een speciale medewerker)

De anti-Nederlandse campagne, die vorig jaar December in Indonesië werd ingezet, heeft wel succes gehad. Succes althans in de ogen van degenen, die het land uit de westerse invloedssfeer willen verwijderen. De grote meerderheid van de Nederlandse bedrijven en ondernemingen is onteigend. (Het mag misschien anders heten: „Onder beheer gesteld" of zo, maar het komt er toch wel op neer dat de eigenaars ze kwijt zijn.). Van de ruim 206.000 Nederlanders, die er bij de soevereiniteitsoverdracht in Indonesië woonden, zijn er daar nu misschien nog 10.000 over. Vooral de laatste maanden heeft de repatriëring, die vaak op een evacuatie begon te lijken, in versneld tempo plaatsgehad. Van de Nederlanders, die er nu nog in Indonesië zijn, is het grootste deel ook weer voornemens op korte termijn het land te verlaten. Aan het eind van het jaar zullen er misschien nog maar een duizend Nederlanders in Indonesië over zijn: mensen van zending en missie (als hun tenminste het werken op een gegeven ogenblik ook niet onmogelijk wordt gemaakt) en nog wat achterblijvers. Misschien is zelfs deze schatting te hoog....

De communisten hebben in Indonesië wel „succes" geboekt. Bij het westerse bedrijfsleven daar nam het Nederlandse verreweg de belangrijkste plaats in, en dat is nu uitgeschakeld. Er zijn enkele uitzonderingen (de drie Nederlandse banken, d.w.z. de N.H.M., de N.H.B. en de Escomptobank, hebben bijvoorbeeld in Indonesië nog een betrekkelijke vrijheid om hun werk op de oude voet voort te zetten), maar die zullen mogelijk ook maar van tijdelijke aard blijken te zijn. En het valt dan ook te begrijpen, dat de ogen van de Indonesische communisten zich gaan richten op andere buitenlandse bedrijven: Engelse, Amerikaanse, Belgische misschien. Men zoekt een aanleiding om ook deze te onteigenen en het werken onmogelijk te maken. Voor de Engelse en Amerikaanse gelooft men deze nu gevonden te hebben in de komst van Amerikaanse troepen in Libanon en van Engelse in Jordanië. Reeds heeft de Indonesische communistische partij gedreigd met een boycot-actie tegen de Engelse en Amerikaanse bedrijven in Indonesië en met de bekloddering van huizen en kantoren is men al begonnen......

Zo begon vorig jaar ook de anti-Nederlandse campagne. Vast staat wel, dat deze de Indonesische regering volkomen uit de hand is gelopen. Toen Indonesië zijn aanspraken op Westelijk Nieuw-Guinea vorig jaar in de Verenigde Naties bracht, was het tevoren wel duidelijk, dat het daarvoor niet voldoende steun zou krijgen. De Indonesische regering begon daarom te dreigen met acties tegen de Nederlandse belangen in Indonesië. Zij moest iets hebben om de aandacht af te leiden van de verslechterende economische toestand van het land: óf een succes in de Verenigde Naties óf een nieuwe anti-Nederlandse campagne.

Het werd duidelijk dat het laatste het zou worden, toen Nederland weigerde ook zelfs maar met Indonesië over de kwestie Nieuw-Guinea te praten. Ook toen nog bestond echter bij de Indonesische autoriteiten het plan een anti-Nederlandse actie van beperkte opzet te ontketenen, die niet veel meer dan symbolische betekenis zou hebben. Een aantal werkloze Nederlanders zou worden uitgewezen en de Nederlandse bedrijven zouden in het vervolg de vele vergunningen die zij voor hun dagelijks werk steeds nodig hadden, nog wat moeilijker kunnen krijgen.

De zaak liep echter anders. De Indonesische communisten, sterk door hun beheersing van de vakbonden en door het feit dat zij de enige goed georganiseerde partij zijn, namen de zaak over. Zo begonnen de grootscheepse anti-Nederlandse acties van het laatste halfjaar.

De ene Nederlandse maatschappij heeft de strijd soms wat vroeger opgegeven dan de andere, maar zo langzamerhand hebben zij alle hun Nederlandse personeel teruggetrokken omdat dit in het eigen bedrijf toch niets meer te vertellen had. Het Indonesische leger, soms de overheid, vaak ook de vakbonden zijn op deze ondernemingen en bedrijven nu de baas. Vakbekwaam zijn deze officieren en vakbondsleiders natuurlijk niet en zo is de Indonesische economie sterker en sneller achteruit gevlogen dan ooit tevoren. Men kan slechts intens medelijden hebben met de gewone bevolking, die hier volkomen buiten staat, maar die het slachtoffer wordt van de acties van de communistische drijvers.

In Indonesië werken echter ook nog diverse buitenlandse niet-Nederlandse bedrijven. Men vindt er de fabrieken en ondernemingen van Goodyear, United States Rubber, Harrisons & Crossfield Socfin, Sipef, Unilever, Shell, Stanvac, Caltex en vele andere meer. Uiteraard willen de Indonesische communisten dat ook die voor de bijl gaan. Wat betreft de Engelse en Amerikaanse (en die vormen de meerderheid) menen zij daarvoor nu een voorwendsel gevonden te hebben.

De Indonesische regering toont zich bezorgd over wat er gebeurt, maar het ziet er naar uit dat de zaak haar ook nu weer uit de hand zal lopen......

Dergelijke dingen gebeuren niet alleen in Indonesië, maar met vele variaties in vele Aziatische landen. En zo hebben de Engelse en Amerikaanse acties in het Midden-Oosten ook hun gevolgen in het Verre Oosten en misschien ook wel in Afrika en andere delen van de wereld. Zouden ook die in de tactische berekeningen zijn opgenomen?

Van welke kant?

Dezer dagen keerden de officials en spelers van het Arubaanse baseballteam dat in de dominicaanse republiek onze kleuren verdedigde, terug. Een der officials vertelde ons een aardig voorval tijdens een ontvangst, die door de dictator van de republiek, de heer Rafael Trujillo werd gehouden.

Onder de gasten bevond zich een verslaggever van een Cubaanse krant . De heer Trujillo vroeg hem van welke kant van het door burgertwisten verscheurde eiland hij kwam... Het antwoord luidde: van de goede... van de sportieve kant...

Antwerpen. — In het Antwerpse Middelheimpark is een vierjarig meisje uit Berchem om het leven gekomen; doordat een standbeeld, dat kennelijk door andere kinderen gedeeltelijk van zijn voetstuk was getrokken, omviel.

Atoomschepen in Nederlandse havens zullen aan beperkte maatregelen onderworpen worden

Geneve. — De Nederlandse regering is niet bereid, in de toekomst schepen die door kernenergie worden voortgestuwd in de Nederlandse wateren en havens zonder meer dezelfde vrijheden te verlenen als gewone schepen genieten. Atoomschepen die Nederlandse havens aandoen, zullen daar aan beperkende maatregelen worden onderworpen.

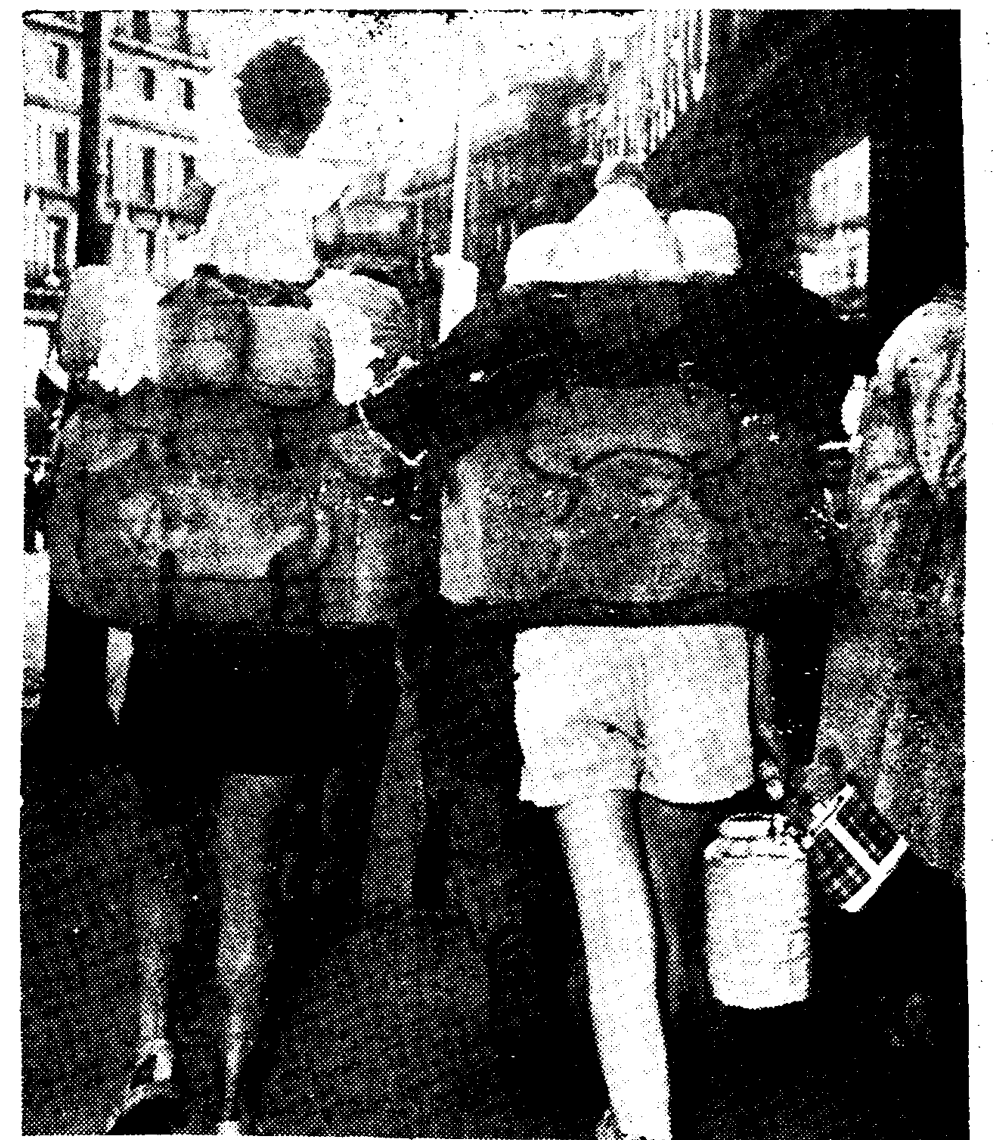
Zoals dat op het ogenblik ook reeds het geval is met tankboten, alleen zullen de beperkingen voor atoomschepen nog stringenter zijn dan die voor tankers. De bepalingen zullen gelijkelijk gelden voor militaire en commerciële schepen zonder uitzondering.

Dit heeft de secretaris-generaal van het ministerie van algemene zaken en voorzitter van de Nederlandse commissie voor atoomenergie, mr. C. L. W. Fock, verklaard. Mr. Fock zeide verder dat op het ogenblik in Nederland reeds een studie gaande is over de vraag, wat voor maatregelen inzake atoomschepen precies nodig zullen zijn. Als reden voor dit standpunt gaf de heer Fock, dat ondanks de meest uitgebreide en zorgvuldige voorzorgsmaatregelen aan boord van atoomschepen scheepsongelukken niet uitgesloten zijn, die zo ernstig zijn, dat de wateren in de Nederlandse havengebieden met radio-activiteit zouden worden besmet. De beperpende maatregelen zullen ertoe moeten bijdragen, dit te voorkomen.

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat de heer R. Yrausquin, wonende aan de Asteroidenweg No. 13 aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot het oprichten van een slagerij in het pand naast Toko Yumuri aan de F. D. Rooseveltweg, welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao,
M. P. GORSIRA.

De eerste schooldag........ Met weemoed werden de vrije dagen de (zwaar bepakte) rug toegekeerd.

Economische crisis in Argentinië

Veertien officieren van de luchtmacht gearresteerd

Buenos Aires. — Veertien officieren van de Argentijnse luchtmacht in Buenos Aires en andere bases in de provincie zijn in arrest gesteld.

Dit is meegedeeld door de minister voor de luchtmacht, Huerta, die gisteren het opperbevelhebberschap van de luchtmacht van Moragues heeft overgenomen. Volgens niet-officiële berichten zou Moragues gearresteerd zijn na de schietpartij in het gebouw van het ministerie voor de luchtmacht.

Het ministerie van de luchtmacht heeft later verklaard, dat er woensdag een reeks tegenstrijdige bevelen is gegeven bij de luchtmacht, als gevolg waarvan ongehoorzaamheid is ontstaan bij twee brigades en een garnizoen. Nu was de toestand weer normaal.

Waarnemers merken op, dat er ook bij leger en marine onrust bestaat. Volgens hen zijn er onder de officieren twee stromingen, zij die destijds tegen Peron waren en zij die hem steunden.

De toestand wordt nog verergerd door een economische crisis, die een golf van stakingen heeft veroorzaakt. Er is gebrek aan brood en vlees.

Terreurgolf in COLOMBIA

Bogotá. — Bandieten hebben, woensdag jl. ten zuiden van de Colombiaanse plaats Armenia een autobus en een personenauto aangevallen en in brand gestoken. Zij hebben met vuurwapens en bommen tenminste twintig inzittenden der beide voertuigen om het leven gebracht.

—:—

Den Haag. — Naar uit de Nederlandse Staatscourant van heden blijkt is, behalve de reeds vermelde onderscheiding van oud-premier Ferrier, de onderscheiding van Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw eveneens toegekend aan de oud-ministers W. G. H. Ch. J. Smit van financiën, P. A. R. Kolader van sociale zaken, dr. A. E. Faverey van volksgezondheid, ir. M. I. Lobato van LVV. E. J. van der Veer van econ. zaken en ir. J. G. Kuiperbak van openbare werken en verkeer.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

Zeer optimistisch waren wij de vorige week gestemd, toen wij onze cuadros opstelden. Het resultaat was echter nihil. Van de zes paarden hadden wij maar vier. De reden waarom wij niet tot betere resultaten konden komen, ligt in het feit, dat wij het paard Viol over het hoofd zagen en deze draver geen kans gaven met een handicap van 57 kg. Solariego met jockey Bustamante, die wij de beste kansen gaven voor de zege, heeft, zoals alle cinco-y-seis-fans al weten, jammerlijk gefaald. Dit paardenspel, waar wij weer iedere week aan mededoen, ligt niet aan de handicap van een paard, maar aan zijn prestaties en aan zijn „velocidad" (snelheid)! Wij hopen in het vervolg niet meer naar de handicap van een paard te kijken, maar aan de konditie, waarin hij verkeert.

Binnenkort (indien de eigenaars van paarden in Venezuela of de preparadores hierin geïnteresseerd zijn) zal Avilino Gomez, een jockey met wereldfaam (thans vijfde op de wereldlijst) naar Venezuela vertrekken. Deze jockey heeft een brief aan de direkteur van „La Fusta" geschreven en daarin gevraagd of deze geïnteresseerden kan vinden om als jockey in Venezuela te fungeren. Gomez heeft vanzelfsprekend samen met zijn brief zijn voorwaarden verzonden. Ten eerste moet hij niet minder dan 600 dollar per maand verdienen; ten tweede 1% van de opbrengst, indien hij als een van de eerste drie over de eindstreep gaat; ten derde moet zijn passage vergoed worden en alle daaraan verbonden kosten, totdat hij aan de races deelneemt.

Van deze week zullen weer drie jockies niet op de race-track verschijnen, aangezien zij zich niet aan de regels hielden. Deze berijders zijn: Juan Rios kreeg vijf weken schorsing, Walter Carrion drie weken en L. Carmona 2 weken.

Wie een tijdschrift van deze week in handen heeft gehad en dit bestudeerd heeft, zal tot de slotsom gekomen zijn, dat zes zeer moeilijke races er in vermeld staan. Dat er mensen zijn, die de zes winnende paarden zullen raden, is een vaststaand feit, maar te hopen is, dat wij onder de gelukkigen zijn.

De apparaten-hokjes, die voor de eerste cinco-y-seis-race zullen opengaan, zullen 12 paarden van de 7e serie bevatten, die een trajekt van 1600 meter voor de boeg hebben. De exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Flaminia, 2) Manzanares** en **3) Querrequerre** vormen llave dos; **4) Turquestan** en **5) Vuelvan Caras** vormen llave cuatro; **6) Escarchada** en **7) Importuno** vormen llave seis; **8) Buggy, 9) Vacio, 10) Alcaide, 11) Eclair** en **12) Predicante.** De favorieten voor deze primera valida zijn: **BUGGY** met jockey „Pilin" Gonzalez, handicap 51 kg.; **ECLAIR** met Manuel Camacaro, handicap 52 kg. en **ALCAIDE** met Ignacio J. Ferrer, handicap 49 kg. Aangezien de „maestros" de drie laatstgenoemde paarden als favorieten uitkozen, moeten wij (als geen „maestro") de paarden zoals **Querrequerre** (llave dos), **Importuno** (llave seis) en **Vacio,** niet over het hoofd zien, aangezien deze paarden zeer goede kansen hebben.

Van de 4e en 5e serie zijn de paarden van de segunda valida. Deze tien paarden, die hier van start zullen gaan en een 1200 meter trajekt voor de boeg hebben, zijn: **1) Bracken, 2) Ferroso, 3) Guitarrero** en **4) Talleyrand** vormen llave tres; **5) Duilio, 6) Mi Gitano, 7) Conservador, 8) Zarpazo, 9) Ganges** en **10) Impar** De favorieten zijn: **FERROSO** met jockey „Negro" Cruz (handicap 55 kg.), **ZARPAZO** met Carlos Perez (handicap 55 kg.) en **LLAVE TRES,** met **Guitarrero** (met M. Ramirez, 57 kg.) en **Talleyrand** (M. Barra, 50 kg.). Het paard **Bracken,** dat voor twee maanden uit de races teruggetrokken werd, is hier in deze tweede race de gevaarlijkste rivaal van de favorieten. Verder is **Duilio, Mi Gitano** en **Impar** de „batacazos".

Na de segunda valida volgt de clasico „A. H. Cipriani", die niet geldig is voor de cinco-y-seis-races. Er zullen slechts drie paarden hier van start gaan en deze zijn: **Lanzarina, Placentera** en **Nick Daughter.** De eerste prijs is een trofee en 40.000 bolivars.

Het trajekt van de tercera valida zal 1700 meter bedragen. In deze race zullen 12 paarden van de 5e serie van start gaan en deze zijn: **1) Anguille, 2) Machete, 3) Hisopo, 4) Bochista, 5) Buda, 6) Grandtully, 7) Pantruca, 8) Machango** en **9) Negro Torres** vormen llave siete; **10) Fanful, 11) Coronario** en **12) Oligarca.** Favorieten voor deze race zijn: **OLIGARCA** jockey Milton Barra (handicap 50 kg.), **BOCHISTA** met Carlos Cruz (handicap 48 kg.) en **ANGUILLE** met „Negro" Cruz (handicap 48 kg.). Voor deze race is het hoogstwaarschijnlijk, dat de favoriet **Oligarca** met de viktorie zal gaan strijken, aangezien dit paard een bijzonder goede draver is. Mochten wij er naast zijn, dan is de kans aan **Machete, Grandtully, Negro Torres** ((lave 7), of **Fanful.**

Voor de cuarta valida zijn er 12 paarden ingeschreven. Deze exemplaren hebben een 1600 meter afstand voor de boeg, en deze paarden zijn: **1) Hercules, 2) El Unico, 3) Amor Brujo, 4) Pelo de Oro, 5) Gold Prize** en **6) Carenero** vormen llave cinco; **7) Charro Alegre, 8) Derroche, 9) Zazzeretta II, 10) La Negrita, 11) Viveza** en **12) Kehilan.** Favorieten voor deze vierde race zijn: **HERCULES** met Juan Eduardo Cruz of beter bekend onder de naam van „Negro" Cruz (handicap 56 kg.), **LLAVE CINCO** met **Gold Prize** (H. Revello, 53 kg.) en **Carenero** (C. Perez, 58 kg.) en **PELO DE ORO** met Milton Barra (handicap 52 kg.). De paarden, die wij als „batacazos" beschouwen zijn: **Amor Brujo, Derroche, Viveza** en **Kehilan.**

Het lijkt, dat de lange-afstand-races aan de orde van de dag zijn, aangezien wij voor de quinta valida weer een trajekt van 1700 meter aantreffen. De 12 paarden, die deze afstand voor de boeg hebben, zijn: **1) Cucarachero, 2) Salsa, 3) Levantino, 4) Persepolis, 5) Sincerita 6) Calderon, 7) Jubilo, 8) Sofista, 9) Aliki, 10) Amor Pagano, 11) Diamante Negro** en **12) Sodio.** De favorieten zijn: **DIAMANTE NEGRO** met jockey T. Hon (handicap 53 kg.), **SODIO** met Efraim Perez (handicap 56 kg.) en **SINCERITA** met Manuel Camacaro (handicap 48 kg.). Volgens ons maken de drie vermelde favorieten een heel goede kans op de zege. De „batacazo", die altijd nog kan verrassen is **Calderon!**

Na zovele lange-afstands-races zullen de paarden van de laatste race een opluchting voelen, als zij het trajekt van 1200 meter voor de boeg hebben. De 12 paarden, die hier van start zullen gaan zijn: **1) Night Moon, 2) Tragaleguas, 3) Panji, 4) El Mambo, 5) Rendija II** en **6) Arbaco** vormen llave cinco; **7) Perrin, 8) Tebas. 9) El Druida, 10) Bengali, 11) Prestigio II** en **12) Flying Fool.** De favorieten voor deze laatste race zijn: **LLAVE CINCO** met **Rendija II** („Negro" Cruz, 50 kg.) en **Arbaco** (J. F. Vidal, 56 kg.), **TEBAS** met Guillermo Gavidia (handicap 49 kg.) en **TRAGALEGUAS** met Cecilio Garcia (handicap 50 kg.). Volgens de radio en het tijdschrift „La Fusta" **is llave cinco** onverslaanbaar, maar mochten wij een „batacazo" de kans geven, dan is het **Night Moon, Panji,** of **Bengali!**

Onze cuadros zien er als volgt uit:

LLAVE DOS BUGGY ECLAIR	3	VACIO ALCAIDE	2	LLAVE SEIS BUGGY	2
FERROSO ZARPAZO	2	BRACKEN DUILIO	2	MI GITANO	1
LLAVE SIETE OLIGARCA	2	OLIGARCA	1	GRANDTULLY OLIGARCA	2
HERCULES LLAVE CINCO	2	HERCULES VIVEZA	2	KEHILAN	1
SINCERITA DIAMANTE NEGRO	2	DIAMANTE NEGRO SODIO	2	CALDERON DIAMANTE NEGRO	2
TRAGALEGUAS LLAVE CINCO	2	LLAVE CINCO PERRIN	2	LLAVE CINCO	1
Bs	96	Bs	32	Bs	8

Surinaamse SUGAR RAY tegen MARIO D'AGATA

Amsterdam. — Manager Dick Groothuis heeft bericht ontvangen dat zijn Pupil Sugar-Ray, de Surinamer die in het bezit van de Nederlandse Bantamtitel, kandidaat is gesteld door de Nederlandse boksbond voor een gevecht om de Europese titel tegen de doofstomme Italiaanse bokser Mario D'Agata, oud-wereldkampioen.

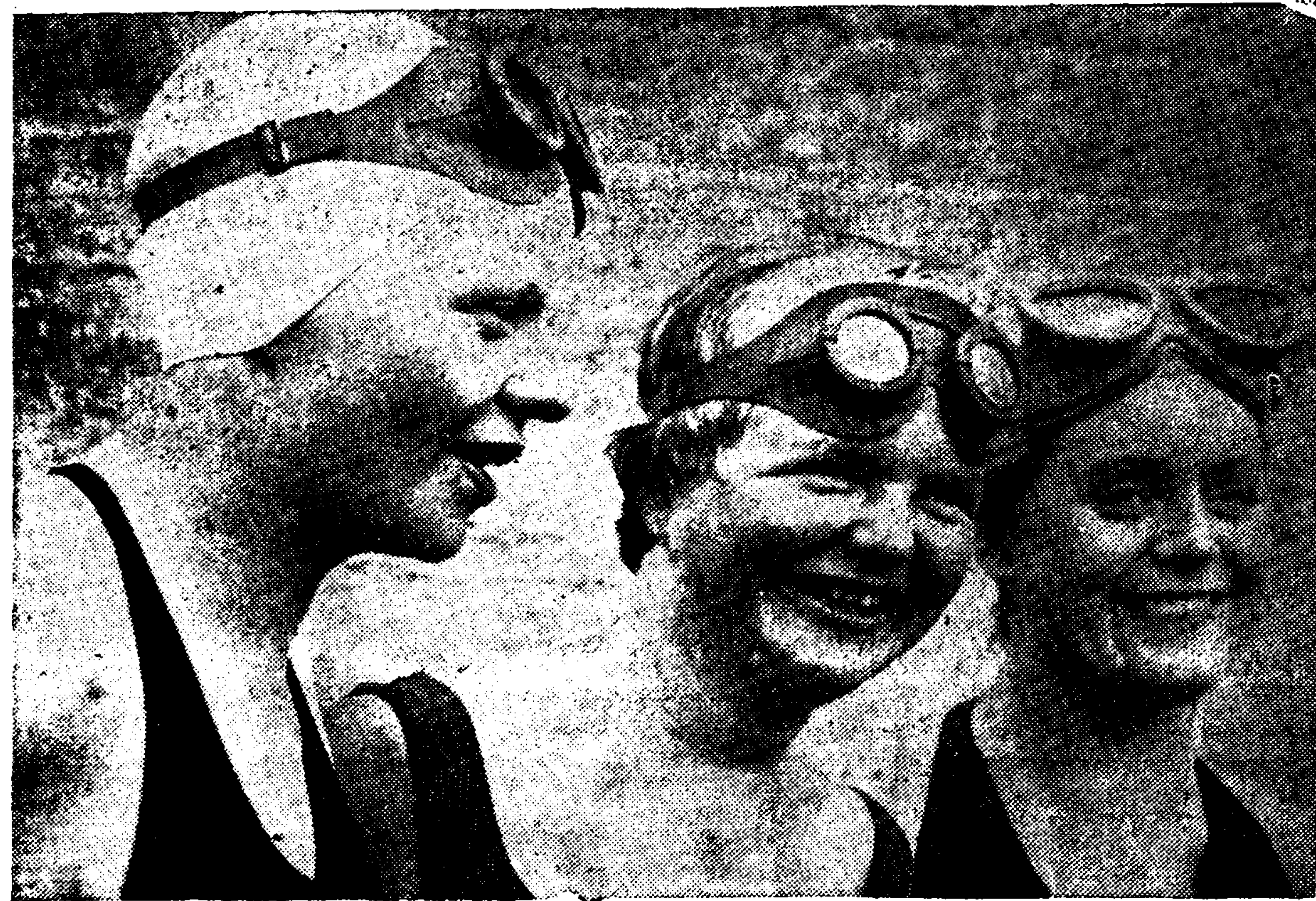
Warschau. — Bij een Pools vliegfeest te Komorno, in Silezie, zijn twee vliegeniers om het leven gekomen, doordat een „Junak-2 verongelukte. Volgens de autoriteiten is het ongeluk te wijten aan roekeloosheid van de bestuurder.

DE WERELDKAMPIOENSCHAPPEN WIELRENNEN

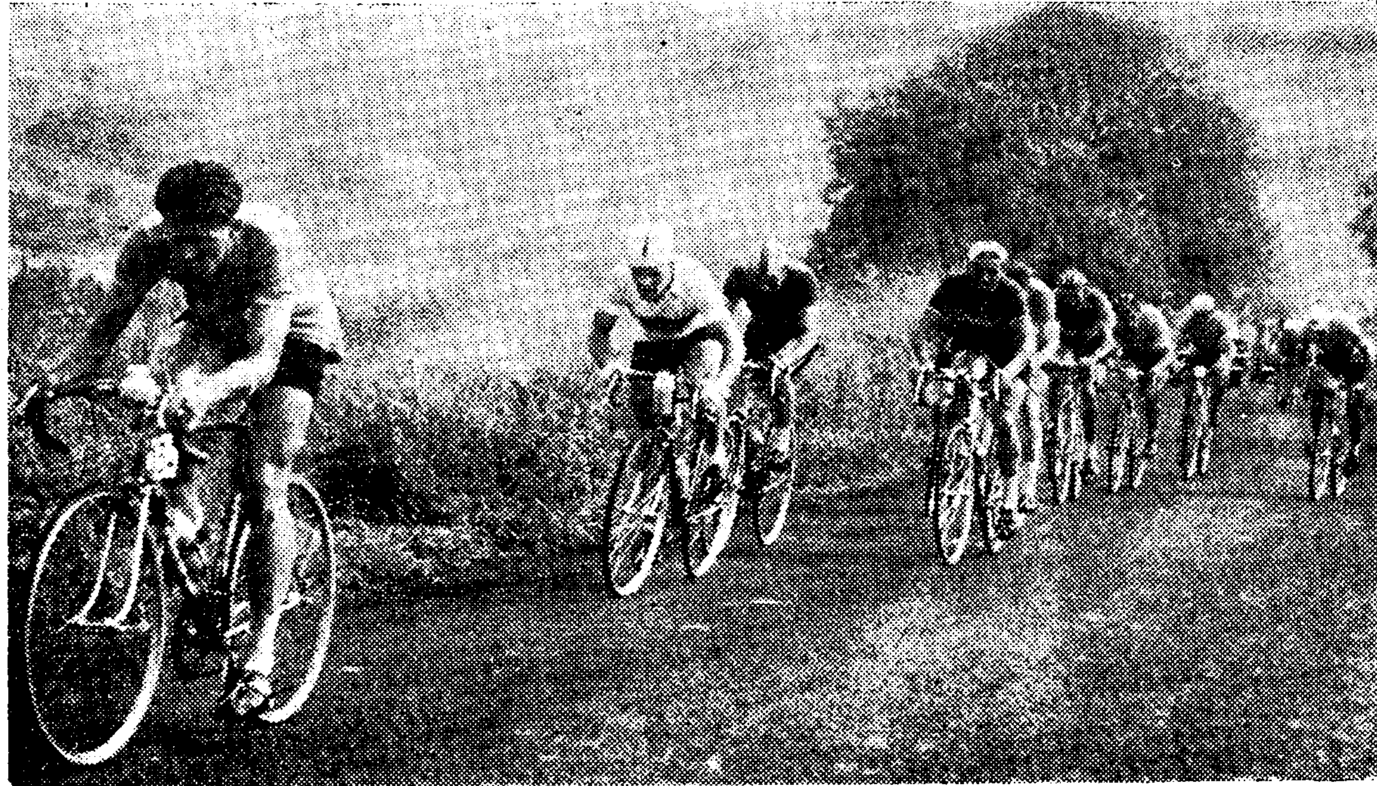
Parijs. — De Nederlandse Staayers Martin Wierstra, Noppie Koch en Wout Wagtmans hebben zich via de herkansingen geplaatst in de finale van het nummer achter grote motoren van de wereldkampioenschappen te Parijs.

De Brit Norman Sheil heeft het kampioenschap achtervolging voor amateurs behaald. In de finale versloeg hij de Fransman Gaudrillet. De Italiaan Gasparella behaalde de titel bij de amateur sprinters. De eindstrijd werd een Italiaans duel tussen Gasparella en Gaiardoni dat in twee ritten werd beslist.

In de kwart finale achtervolging versloeg Peter Post de Deen Nielsen, zodat de Nederlander zich geplaatst heeft in de halve eindstrijden.

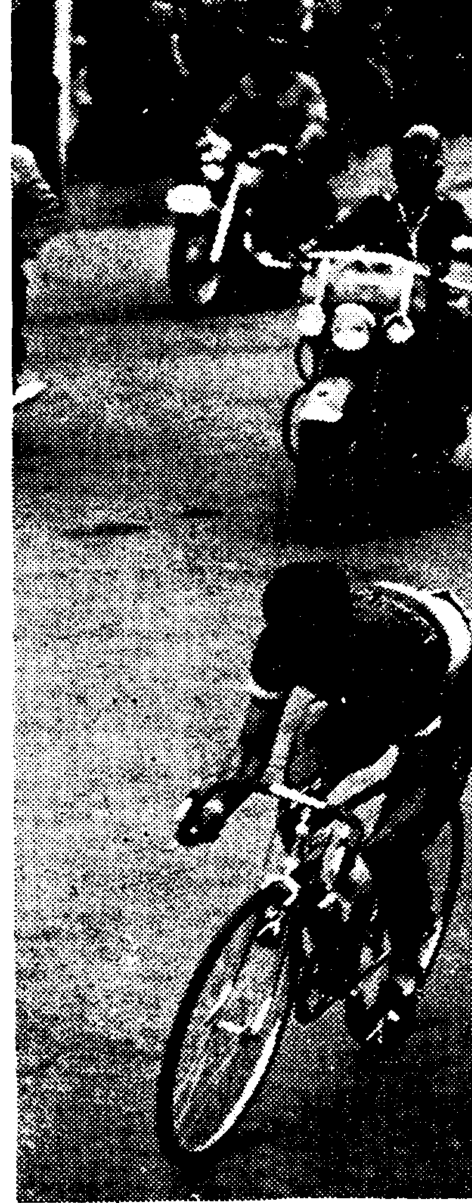
Hierboven drie deelneemsters van de Butlin International Cross Chane Swimming Rame, de beroemde kanaalrace. Van links naar rechts: Brenda Fisher, Rose Mary George (beiden uit Engeland) en Sina Free (uit Nederland).

Tijdens de wedstrijden om het wereldkampioenschap op de weg voor am teurs, die te Reims werden gehouden, leverden de Nederlandse deelnemers teleurstellende prestaties. Op de oto: de Nederlander Johan Hugens aan de kop bij de beklimming van de zwaarste heuvel.

Rotterdammertjes lanceerden raket

Rotter. — De raketkoorts die woedt in Rusland en de V.S., heeft nu ook de jeugd van Rotterdam aangetast. Op een open terrein achter het Groothandelsgebouw betrapte dezer dagen een agent enige jongens, die bezig waren met het lanceren van een raket. De jongelui hadden met springstoffen gevulde buizen tot explosie weten te brengen en een der projectielen had zelfs een hoogte van 50 m. bereikt. De kinderpolitie heeft de gevaarlijke spullen in beslag genomen en vernietigd. Het was al voorgekomen dat een der buizen voortijdig was ontploft zonder dat zich overigens persoonlijke ongevallen hadden voorgedaan. De politie raadt de ouders aan een oogje in het zeil te houden op de bezigheden van hun kinderen, nu de drang naar de maan zich ook begint te weerspiegelen in hun spelletjes.

De wedstrijden om het wereldkampioenschap op de weg werden gewonnen door de Italiaan Baldini, die op bovenstaande foto met twee minuten voorsprong op zijn naaste konkurrenten aan zijn laatste ronde begint.

Venezolaanse tennisgasten gearriveerd

Drie van de Venezolaanse tennisgasten, die dit weekend op de banen van C.S.C. te Scharloo tegen de sterkste Curaçaose spelers zullen uitkomen. Van links naar rechts: Corina Parisca, Venezolaans jeugdkampioene; de bekende Monica Adler en de Venezolaanse junior-kampioen Juan Notz.

Willemstad. — Gisteravond arriveerde op Hato de Venezolaanse tennissers met een speciaal gecharterd L.A.V.-toestel. Ter verwelkoming waren aanwezig namens het N.A.L.T.B.-bestuur de heren N. Chumacciro, H. Barendregt, J. Kion en H. Maduro. Ook de heer Dick Capriles was als gewoonlijk weer aanwezig om de gasten welkom te heten, terwijl ook Oscar Salas met echtgenote, namens het C.S.C.-bestuur aanwezig was.

In totaal bestond de Venezolaanse delegatie uit 24 personen, waaronder de bekende damesspeelster mej. Monica Adler, die reeds grote bekendheid in de tenniswereld heeft, terwijl ook de junior-kampioene Corina Parisca is medegekomen. De andere spelers waren de heren Juan Notz, Vincente Vallenilla, alsmede enkele junioren-spelers, zoals Harold Valentiner en Juan Rubio, die beiden een dubbelwedstrijd zullen spelen tegen de Curaçaose jeugdkampioenen, de gebroeders Trappenberg.

Alle gasten werden ondergebracht in Hotel El Curaçao en bezien wij het onderstaande programma, dan kunnen wij dit weekeinde op de CSC-banen te Scharloo aantrekkelijke tenniswedstrijden tegemoet zien. Wij hopen, dat de vele tennis-enthousiasten op Curaçao hiervan een dankbaar gebruik zullen maken. De entree-prijzen zijn speciaal laag gehouden, teneinde eenieder in de gelegenheid te stellen dit tennisevenement bij te wonen.

Onderstaand het schema van de tenniswedstrijden:

Vrijdag 5 september

20.00 uur: damesdubbel: mej. M. Adler/mej. Corina Parisca (Caracas) — mevr. H. Hofland/mevr. v.d. Ploeg (Curaçao).

21.00 uur: 1e herendubbel: J. Notz/V. Vallenilla (Caracas) — G. Philip/H. Bakhuis (Curaçao).

22.00 uur: 2e herenenkel: M. Prieto (Caracas) — R. Pimentel (Curaçao).

Zaterdag 6 september

16.00 uur: 2e damesenkel: mej. C. Parisca (Caracas) — mevr. Hofland (Curaçao).

17.00 uur: gemengd dubbel: mej. M. Adler/Juan Notz (Caracas) — mevr. Louise Salas/R. Pimentel (Curaçao).

18.00 uur: 3e herenenkel: Isaac Benaroch (Caracas) — Siegfried Lampe (Curaçao).

Zondag 7 september

15.00 uur: juniorendubbel: Harold Valentiner/Juan Rubio (Caracas) — Richard Trappenberg/Robert Trappenberg (Curaçao).

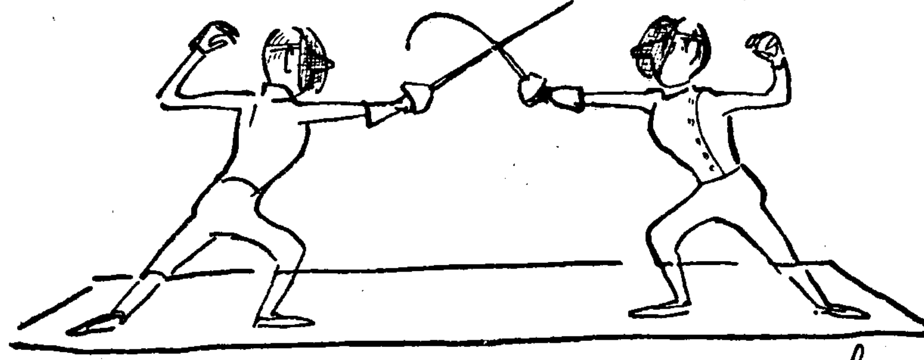
15.00 uur: 2e herendubbel: I. Benaroch/M. Prieto (Caracas) — Don de Haseth/M. Perreira (Curaçao).

16.00 uur: 1e damesenkel: mej. Monica Adler (Caracas) — mevr. v.d. Ploeg (Curaçao).

17.00 uur: 1e herenenkel: V. Vallenilla (Caracas) — Ruben Flores (Curaçao).

Bovenstaand programma is aan wijzigingen voorbehouden.

HELLEMENT werd Curacaos floretkampioen eerste klasse

Willemstad. — Gisteravond werden op de banen van C.S.C. de floretwedstrijden voor heren 1e klasse verschermd. Op de loper waren zeven schermers aangetreden, die elkaar bekampten om het fel begeerde kampioenschap 1e klasse.

Onder leiding van de heren Kromhout, Luckmann en Engels hadden de wedstrijden een zeer vlot verloop en eindigden als eersten Hellement en Prins, ieder met 5e gewonnen partijen. Hierdoor was barrage noodzakelijk om de winnaar aan te wijzen.

De heer Hellement won deze barragepartij en werd zodoende kampioen 1e klasse floret. Prins werd goede tweede derde werd Straker met 4 gewonnen partijen vierde Poncia met 3e gewonnen partijen; vijfde Bronswinkel met 2 gewonnen partijen; zesde Tromp eveneens met 2 gewonnen partijen en zevende Sammi met 0. gewonnen partijen. Het wedstrijdbureau werd verzorgd door de dames Poncia en Lannoy. Het vele publiek heeft kunnen genieten van diverse mooie partijen.

Zondag as. 7 september worden te Suffisant om 9 uur 's morgens de heren degen (elektrisch) wedstrijden 1e klasse verschermd.

De rassenscheiding op de Amerikaanse scholen

Van Buren (Arkansas). — Er dreigt zich in het stadje Van Buren, in het uiterste westen van de Noordamerikaanse staat Arkansas, een soortgelijke situatie te ontwikkelen als te Little Rock.

Een groep blanke scholieren slaagde er gistermorgen in enkele gekleurde leerlingen, die tot de middelbare school waren toegelaten, te beletten het gebouw te betreden.

Op een vraag antwoordde gouverneur Faubus van Arkansas, dat hij „de toestand zal bestuderen".

Het federale hof te Norfolk, in de Noordamerikaanse staat Virginia, heeft het recht van het schoolbestuur van de stad erkend om aan elf kleurlingen de toegang tot een school voor blanken te ontzeggen, omdat zij het volgend jaar toch naar een school voor kleurlingen, die momenteel in aanbouw is, moeten worden overgebracht.

Het schoolbestuur te Norfolk had aangevoerd, dat de dubbele overplaatsing schadelijk voor de kleurlingen zou zijn. Het hof stemde hiermede in.

Nieuwe politieke partij in de LIBANON

Beiroet. — In Beiroet is een nieuwe politieke partij, „Partij van de vrije Nationalisten gevormd. ... van de nieuwe politieke groepering wordt de aftredende president Sjamoen. Zijn medewerkers zijn Sami Solh, de huidige premier, Emir Megid Arslan, minister van landbouw, en Kazem el Chalil, minister van economische zaken.

Italiaanse president in Brazilië aangekomen

Rio de Janeiro. — President Gronchi van Italië is op het vliegveld van Rio de Janeiro aangekomen. Gronchi brengt een officieel bezoek aan Brazilië op uitnodiging van de Braziliaanse regering.

Belangrijke ontdekking op atoomconferentie te Geneve

Geneve. — Op de tweede internationale atoomconferentie te Geneve is vandaag een zeer belangrijke natuurkundige ontdekking bekendgemaakt. Het betreft de kennis van het gedrag der elementaire deeltjes, die, zoals bekend, de laatste toestand van de stof vormen.

Prof. Umberto Bernardini deelde mede, dat een groep geleerden onder zijn leiding in het Europese centrum voor kernonderzoek erin geslaagd is vast te stellen, dat een „Meson Pi" een transmutatie ondergaat en een electron en een neutron geeft. Mesonen, electronen, neutronen enz. behoren tot de 16 elementaire deeltjes, die men op het ogenblik kent. De ontdekking door prof. Bernardini, hoe theoretisch en abstract ook, betekent een grote stap vooruit in de fundamentele physica. In feite was de transformatie van „Mesonen Pi" een van de grote mysteries, die de natuurkundigen sinds 23 jaar bezig hield.

DE EUROPESE ZWEMKAMPIOENSCHAPPEN

Boedapest. — De Nederlandse damesploeg, bestaande uit Lenie de Nijs, Ada den Haan, Atie Voorbij en Cockie Gastelaars, heeft zich geplaatst in de eindstrijd van de 4 x 100 meter wisselslag estafette.

Het Nederlandse Poloteam behaalde donderdagmiddag een 4-3 zege op West Duitsland. Bij de rust leidden de Nederlanders met 2-1. Nederland is desondanks uitgeschakeld voor de finale groep waarin zich Rusland, Italie, Hongarije en Zuid-Slavie hebben geplaatst.

De Russische Aldona Karezkaite heeft het Europese kampioenschap torenspringen gewonnen.

De dag werd verder gekenmerkt door Nederlandse successen. Tineke Lagerberg werd Europese kampioene 100 meter vlinderslag in de tijd van 1 min. 11,9 sec. Atie voorbij werd tweede in 1.12.2 het werd een heel duidelijke dubbele Nederlandse overwinning want voor nummer drie, de Tsjechische Marta Skipilova, werd een tijd van 1.14.3 genoteerd.

Ook op de 400 meter vrije slag waren de eerste en tweede plaats voor Nederland. Jans Koster werd Europees kampioene in 5.02.6 en het zilver was voor Corrie Schimmel in dezelfde tijd. De Britse Nan Rae werd derde in 5.07.7.

Tijdens de series van E 4 x 100 meter vrije slag estafette voor dames heeft de Schiedamse Cockie Gastelaars vrijdagmorgen te Boedapest haar eigen Europees record 100 meter verbeterd van 1.03.9 (gevestigd op 17 mei 1958 te Blackpool) tot 1.03.6. Cockie startte als eerste zwemster van de Nederlandse ploeg (Gastelaars, Mary Kok, Jopie Troost, Greevy Raan), die tot een tijd van 4,28,6 kwam — de snelste in de series. Het record betekent voor haar een belangrijke compensatie voor de nederlaag, die zij maandagavond in de finale 100 m. vrije slag leed tegen de Zweedse Kate Jobson.

Duitse vrouw die lijk van haar man verborg veroordeeld

Marburg . — De 52-jarige Katharina Keim is te Marburg in Duitsland, wegens doodslag op haar echtgenoot en afpersing van een man, met wie zij na de dood van haar man een verhouding had aangeknoopt, tot veertien jaar tuchthuisstraf en een boete van vijfhonderd mark veroordeeld.

De veroordeelde had jaren lang het gemummificeerde lijk van haar vermoorde echtgenoot in een kist verborgen. Toen bij haar, na de aanklacht wegens afpersing, huiszoeking werd gedaan, werd de kist geopend en het lijk aangetroffen.

Nieuw V.N. - gebouw in NEW YORK

New York. — De Amerikaanse regering is van plan nabij New York een speciale wolkenkrabber voor haar delegatie bij de Verenigde Naties te bouwen, die veilig voor spionage is. het huidige gebouw op Park Avenue levert namelijk vele moeilijk oplosbare veiligheidsproblemen op.

Het gebouw van 12 verdiepingen zal begin 1960 gereed zijn.